

SoftGIS s.c.

51-616 Wrocław, ul. Parkowa 25

tel. (071) 345-92-51

NIP 898-20-01-760, REGON 932815350

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

*projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu wsi Bukowina w
gminie Cewice*

Autor:

mgr Emilia Berska

mgr Malwina Popkiewicz

Wrocław 2012 r.

SPIS TREŚCI:

1. WSTĘP	4
1.1 PODSTAWA PRAWNA.....	4
1.2 METODY ZASTOSOWANE PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY	5
1.3 INFORMACJE O ZAWARTOŚCI I GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO ORAZ JEJ POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI.....	6
2. STAN ŚRODOWISKA.....	10
2.1. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA.....	10
2.1.1. POŁOŻENIE ADMINISTRACYJNE I GEOGRAFICZNE	10
2.1.2. BUDOWA GEOLOGICZNA I RZEŻBA TERENU	11
2.1.3. SUROWCE MINERALNE	15
2.1.5. WODY POWIERZCHNIOWE I ZAGROŻENIE POWODZIOWE.....	15
2.1.6. WODY PODZIEMNE.....	20
2.1.7. POWIETRZE ATMOSFERYCZNE.....	21
2.1.8. WARUNKI KLIMATYCZNE.....	24
2.1.9. KLIMAT AKUSTYCZNY	25
2.1.10. PROMIENIOWANIE ELEKTROMAGNETYCZNE.....	27
2.1.11. SZATA ROŚLINNA I ŚWIAT ZWIERZĘCY.....	28
2.2. POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTOWANEGO MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO.....	32
2.3. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM.....	33
2.4. EKOFIZJOGRAFICZNE UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO OBSZARU OBJĘTEGO STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO.....	34
3. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTOWANEGO MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	36
4. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRAWOWYWANIA DOKUMENTU	39
5. ANALIZA ZMIAN SPOSOBU ZAGOSPODAROWANIA.....	53
6. OCENA WPŁYWU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARÓW NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TYCH OBSZARÓW.....	57
7. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE	62
8. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO ..	68
9. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZENIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU	69
10. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI ICH PRZEPROWADZANIA	71

11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ PRZYJĘTYCH W MIEJSCOWYM PLANIE ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPISEM METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIE NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY	72
12. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM.....	73
13. SPIS TABEL	76
14. SPIS RYSUNKÓW	77
15. MATERIAŁY ŹRÓDŁOWE.....	78

1. WSTĘP

1.1 Podstawa prawna

Niniejsze opracowanie zostało sporządzone na potrzeby miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu wsi Bukowina w gminie Cewice, w związku z podjęciem uchwały Nr XX/167/2012 z dnia 30 października 2012 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu wsi Bukowina w gminie Cewice.

Podstawę prawną opracowania niniejszej prognozy stanowią dwie ustawy:

- 1) Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. nr 199, poz. 1227 ze zm.);
- 2) Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tj. Dz. U. z 2012 r. poz. 647 ze zm.).

W myśl Art. 46 pkt 1 ww. ustawy „o udostępnianiu informacji o środowisku...” przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko wymagają projekty: koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, planów zagospodarowania przestrzennego oraz strategii rozwoju regionalnego. Art. 3. ust. 1 pkt 14, tej samej ustawy definiuje natomiast zakres działań składających się na strategiczną ocenę oddziaływania na środowisko. Są to:

- uzgodnienie stopnia szczegółowości informacji zawartych w prognozie oddziaływania na środowisko,
- sporządzenie prognozy oddziaływania na środowisko,
- uzyskanie wymaganych ustawą opinii,
- zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu.

Zakres prognozy oddziaływania na środowisko definiuje natomiast Art. 51 przedmiotowej ustawy. Informacje zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko, o których mowa w art. 51 ust. 2, powinny być opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny oraz dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu oraz etapu przyjęcia tego dokumentu w procesie opracowywania projektów dokumentów powiązanych z tym dokumentem. Ponadto zakres niniejszej prognozy został uzgodniony z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Gdańsku i z Powiatowym Inspektorem Sanitarnym.

1.2 Metody zastosowane przy sporządzaniu prognozy

Zakres niniejszej prognozy odpowiada zakresowi zdefiniowanemu w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. nr 199, poz. 1227 ze zm.).

Zakres merytoryczny prognozy jest bardzo szeroki i obejmuje kompleks zagadnień związanych z problematyką ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego i kulturowego, ochroną zdrowia mieszkańców i zasobów naturalnych, kształtowaniem i ochroną walorów krajobrazowych.

W trakcie sporządzania prognozy przeanalizowano rozwiązania funkcjonalno-przestrzenne i pozostałe ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pod kątem ich zgodności z uwarunkowaniami określonymi w opracowaniu ekofizjograficznym oraz pod kątem ochrony walorów środowiska kulturowego. Analizie poddano również ustalenia projektu planu dotyczące warunków zagospodarowania terenu. Przy sporządzaniu prognozy jako stan odniesienia przyjęto charakterystykę stanu środowiska przyrodniczego oraz stan zagospodarowania terenu określony w opracowaniu ekofizjograficznym wykonanym na potrzeb przedmiotowego planu. Ponadto sprawdzono, czy projekt miejscowego planu realizuje zawarte w opracowaniu wytyczne ekofizjograficzne. Zgodnie z art. 52 w/w ustawy, w prognozie oddziaływania na środowisko, uwzględniono także informacje zawarte w prognozach oddziaływania na środowisko sporządzonych dla innych, przyjętych już, dokumentów powiązanych z projektem dokumentu będącego przedmiotem postępowania.

Dla poszczególnych terenów oceniono typy i rodzaje oddziaływań, a następnie zbilansowano te oddziaływania, w wyniku, czego powstał obraz oddziaływania niekorzystnego, zrównoważonego, korzystnego (załącznik rysunkowy do prognozy).

W dalszej części prognozy przedstawiono zabiegi łagodzące negatywne oddziaływanie wywołane realizacją ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Integralną częścią prognozy jest załącznik graficzny, stanowiący część kartograficzną prognozy w skali 1:1 000.

1.3 Informacje o zawartości i głównych celach projektowanego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz jej powiązaniach z innymi dokumentami

Obszar opracowania obejmuje fragment wsi Bukowina o powierzchni 11,29 km² w gminie Cewice (Ryc.1.) – gminy wiejskiej o powierzchni 187,9 km², która wchodzi w skład powiatu lęborskiego, w województwie pomorskim.

Administracyjnie wieś Bukowina położona jest w gminie Cewice położonej w północnej części województwa pomorskiego, w powiecie lęborskim. Cewice graniczą od północy z miastem Lęborkiem, oraz gminą Nowa Wieś Lęborska, od zachodu z gminą Czarna Dąbrówka, oraz Potęgowo, od południa z gminą Sierakowice, oraz od wschodu z gminą Łęczyce i Linia. Do Lęborka z Bukowiny jest ok. 14 km, do Słupska ok. 55 km a do centrum Gdańska ok. 74 km. Przez teren opracowania przebiega droga wojewódzka nr nr 214 Łeba – Warlubie. Obszar opracowania posiada typowy rolniczy charakter, pozbawiony przemysłu.

W trakcie procedury planistycznej po publikacji informacji o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu wpłynęły 22 wnioski o zmianę przeznaczenia terenów, co świadczy o zainteresowaniu mieszkańców oraz o konieczności dokonania zmian. Gmina Cewice posiada obowiązujące Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego z 1998 r. W granicach miejscowości Bukowina sporządzono 2 plany zagospodarowania przestrzennego, które obejmują tereny zabudowane w centralnej części wsi. Pozostałe tereny we wsi Bukowina nie posiadają obowiązującego, jednolitego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w związku z czym władze gminy zmuszone są wydawać decyzje o warunkach zabudowy i decyzje o lokalizacji inwestycji celu publicznego, które nie pozwalają na prowadzenie spójnej i przemyślanej polityki przestrzennej. Większość wydanych decyzji było niezgodnych ze Studium z 1998 r. Opracowanie przedmiotowego dokumentu dla miejscowości Bukowina jest więc warunkiem niezbędnym do prowadzenia spójnej polityki przestrzennej, powiązanej z rozwojem gospodarczym i społecznym, z zachowaniem zasad zrównoważonego rozwoju.

Przedmiotowy miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego składa się z uchwały oraz trzech załączników będących jej integralną częścią. Załącznik nr 1 stanowi rysunek planu w skali 1:2000, załącznik nr 2 to rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu miejscowego, natomiast załącznik nr 3 to rozstrzygnięcie o sposobie realizacji inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, zapisanych w planie miejscowym, które należą do zadań własnych gminy, oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych.

Rysunek planu definiuje granice obszaru objętego zmianą miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania, nieprzekraczalną linię zabudowy, granicę otuliny Kaszubskiego Parku Krajobrazowego, a także przeznaczenie terenu wraz z symbolem terenu. Przedmiotowa zmiana ustala następujące przeznaczenia terenów oznaczonych symbolem literowym oraz numerem:

- 1) **RM** – zabudowa zagrodowa;
- 2) **MN** – zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna;
- 3) **UT** – zabudowa usług turystyki;
- 4) **RU** – obsługa produkcji w gospodarstwach rolnych i hodowlanych;
- 5) **R** – rola;
- 6) **WS** – wody powierzchniowe śródlądowe;
- 7) **ZL** – las;
- 8) **IT** – infrastruktura techniczna – obiekt hydrotechniczny;
- 9) **KD-G** – droga publiczna klasy głównej;
- 10) **KD-Z** – droga publiczna klasy zbiorczej;
- 11) **KD-L** – droga publiczna klasy lokalnej;
- 12) **KD-D** – droga publiczna klasy dojazdowej;
- 13) **KD-W** – droga wewnętrzna
- 14) **KD-PJ** – ciąg pieszo – jezdny.

Na obszarze objętym planem miejscowym ochronie podlega Obszar Chronionego Krajobrazu Fragment Pradoliny Łeby i Wzgórza Morenowe na Południe od Lęborka – dla którego obowiązują zakazy i ograniczenia wynikające z przepisów odrębnych.

Na całym obszarze objętym planem obowiązują zakazy i ograniczenia wynikające z położenia w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych 114.

Ponadto zapisy ustalają zakaz lokalizacji niemal wszystkich przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz obowiązek stosowania rozwiązań mających na celu minimalizację uciążliwości spowodowanych prowadzeniem działalności gospodarczej.

Na obszarze objętym planem miejscowym zlokalizowane są stanowiska archeologiczne, w miejscach wskazanych na rysunku planu miejscowego. Są to stanowiska archeologiczne objęte pełną ochroną archeologiczną W.I., stanowiska archeologiczne objęte ograniczoną ochroną archeologiczną W.II. oraz stanowiska archeologiczne objęte ograniczoną ochroną archeologiczną W.III. Dla pozostałych stanowisk archeologicznych w zlokalizowanych w granicach planu w przypadku znalezienia zabytku należy przeprowadzić badania archeologiczne.

Szczegółowe ustalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego:

1. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu miejscowego symbolem RM ustala się przeznaczenie: zabudowa zagrodowa.
2. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu miejscowego symbolem MN ustala się przeznaczenie: zabudowa mieszkaniowej jednorodzinna.
3. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu miejscowego symbolem UT ustala się przeznaczenie: zabudowa usług turystyki;.
4. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu miejscowego symbolem RU ustala się przeznaczenie: obsługa produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych, ogrodniczych oraz gospodarstwach leśnych i rybackich.
5. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu miejscowego symbolem R ustala się przeznaczenie: rola.
6. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu miejscowego symbolem WS ustala się przeznaczenie: wody powierzchniowe śródlądowe.
7. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu miejscowego symbolem ZL ustala się przeznaczenie: las.
8. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu miejscowego symbolem IT ustala się przeznaczenie: infrastruktura techniczna – obiekt hydrotechniczny.
9. Dla terenu oznaczonego na rysunku planu miejscowego symbolem KD-G ustala się przeznaczenie: droga publiczna klasy głównej.
10. Dla terenu oznaczonego na rysunku planu miejscowego symbolem KD-Z ustala się przeznaczenie: droga publiczna klasy zbiorczej.
11. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu miejscowego symbolem KD-L ustala się przeznaczenie: droga publiczna klasy lokalnej.
12. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu miejscowego symbolem KD-D ustala się przeznaczenie: droga publiczna klasy dojazdowej.
13. Dla terenu oznaczonego na rysunku planu miejscowego symbolem KD-W ustala się przeznaczenie: droga wewnętrzna
14. Dla terenu oznaczonego na rysunku planu miejscowego symbolem KD-PJ ustala się przeznaczenie: ciąg pieszo - jezdny.

W zakresie uzbrojenia w infrastrukturę techniczną oraz zaopatrzenia w poszczególne media ustala się obsługę z sieci istniejących i projektowanych. Realizację sieci infrastruktury

technicznej w liniach rozgraniczających dróg z możliwością odstępstwa od tej zasady w sytuacji gdy warunki terenowe, techniczne lub przesłanki ekonomiczne warunkują ich wprowadzenie na innych terenach. Obsługę terenu w zakresie infrastruktury komunikacyjnej ustala się z istniejącego i projektowanego systemu komunikacji. Dopuszcza się wydzielenia dróg wewnętrznych o szerokości nie mniejszej niż 5 m.

W zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną i wodę ustala się zaopatrzenie z ogólnodostępnej sieci lub w przypadku wody z indywidualnych źródeł poboru. Nowe stacje transformatorowe należy realizować poza liniami rozgraniczającymi dróg i z zapewnieniem dostępu do drogi publicznej. W zakresie odprowadzania ścieków sanitarnych ustala się odprowadzenie ścieków do sieci kanalizacji sanitarnej.

W zakresie odprowadzania ścieków sanitarnych dopuszcza się budowę sieci kanalizacji sanitarnej. Dopuszcza się budowę przydomowych oczyszczalni ścieków, z wyłączeniem terenów zabudowy zagrodowej (19 RM- 26 RM) zlokalizowanych w aglomeracji ściekowej. Do czasu realizacji kanalizacji sanitarnej dopuszcza się budowę szczelnych zbiorników na nieczystości płynne.

W zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych dopuszcza się po podczyszczeniu zagospodarowanie wód opadowych na działce. Ustala się obowiązek utwardzenia i skanalizowania terenów, na których może dojść do zanieczyszczenia wód opadowych. W przypadku realizacji nowych dróg należy stosować alternatywne metody związane z lokalną infiltracją w celu odprowadzania wód opadowych

W zakresie zaopatrzenia w gaz ustala się, zaopatrzenie w gaz z sieci gazowej. Dopuszcza się zaopatrzenie z butli lub zbiorników napełnianych gazem płynnym.

W zakresie zaopatrzenia w ciepło dopuszcza się budowę infrastruktury w oparciu o indywidualne lub grupowe źródła ciepła.

1. STAN ŚRODOWISKA

1.1. Istniejący stan środowiska

2.1.1. Położenie administracyjne i geograficzne

Obszar opracowania obejmuje fragment wsi Bukowina o powierzchni 11,29 km² w gminie Cewice (Ryc.1.) – gminy wiejskiej o powierzchni 187,9 km², która wchodzi w skład powiatu lęborskiego, w województwie pomorskim.

Administracyjnie wieś Bukowina położona jest w gminie Cewice położonej w północnej części województwa pomorskiego, w powiecie lęborskim. Cewice graniczą od północy z miastem Lęborkiem, oraz gminą Nowa Wieś Lęborska, od zachodu z gminą Czarna Dąbrówka, oraz Potęgowo, od południa z gminą Sierakowice, oraz od wschodu z gminą Łęczycze i Linia.

Ryc.1. Obszar opracowania

(Źródło: opracowanie własne)

Głównym szlakiem komunikacyjnym przebiegającym przez obszar opracowania jest droga wojewódzka nr 214 Łeba – Warlubie.

Według podziału fizycznogeograficznego wg J. Kondrackiego (2009) obszar objęty opracowaniem leży w prowincji Niż Środkowoeuropejski, na obszarze podprowincji Pojezierze Południowobałtyckie, w makroregionie Pojezierze Zachodniopomorskie, w mezoregionie Wysoczyzna Polanowska .

2.1.2. Budowa geologiczna i rzeźba terenu

Na obszarze opracowania występuje umiarkowane zróżnicowanie morfometryczne. Przeważa morena denna falista, opadająca generalnie w kierunku północnym. Region obejmuje powierzchnię 3000 km². Duża miąższość utworów czwartorzędowych i układ moren wynika z usytuowania między dwoma wielkimi lobami lodowcowymi w fazie pomorskiej zlodowacenia wiślańskiego: zachodniopomorskim i wschodniopomorskim. Z najwyższej części Pojezierza Kaszubskiego wody spływają we wszystkich kierunkach, w tym również na zachód do Słupi i Łupawy. We florze zaznacza się obecność gatunków o zachodnim, północnym i górskim typie rozmieszczenia oraz występowania roślin reliktowych, co pozwala mówić o geobotanicznej odrębności regionu. Gmina Cewice położona jest na obszarze równiny Cewickiej (Cewicko – Tępozowskiej), którą stanowi mały sandr z lasami w górnym biegu Łupawy na wysokości 150 – 160 m.

W gminie Cewice występują mało korzystne warunki agroekologiczne dla produkcji rolnej – dominują kompleksy przydatności rolniczej 5. (żytni dobry) i 6. (żytni słaby). Najwięcej gleb, aż 44,91% należy do V klasy, czyli są to gleby orne słabe. Do tej klasy należą gleby kamieniste lub piaszczyste o niskim poziomie próchnicy. Są ubogie w substancje organiczne. Do tej klasy zaliczmy również gleby orne słabe położone na terenach nie zmeliorowanych albo takich które do melioracji się nie nadają.

Tab.1. Klasy bonitacyjne gleb na terenie gminy Cewice

Klasy gleb	Powierzchnia [ha]	Udział procentowy [%]
I	0	0
II	0	0
III	73,884	1,48
IIIa	7,161	0,14
IIIb	152,4536	3,04
IV	617,7067	12,34
IVa	627,5499	12,53
IVb	145,5456	2,91
V	2248,7416	44,91

VI	1124,3999	22,45
VIz	10,1718	0,20
razem	5007,6141	100

Źródło: Dane z Urzędu Gminy

W obszarze opracowania przeważają gleby brunatne wyługowane i brunatne kwaśne. Gleby brunatne wyługowane mają główne cechy charakterystyczne dla gleb brunatnych typowych. Różnią się od nich brakiem CaCO₃, w profilu do głębokości 1 m, wysyceniem kompleksu sorpcyjnego kationami o charakterze zasadowym w granicach od 30 do 60 % w warstwie od 25 do 75 cm, a także słabym przemieszczeniem wolnego żelaza i glinu, a niekiedy frakcji ilastej. Gleby te tworzą mezotroficzne siedliska lasów liściastych i mieszanych, głównie grądów niskich.

Gleby brunatne kwaśne morfologicznie są podobne do gleb brunatnych właściwych. Nie zawierają węglanów w całym profilu łącznie z poziomem C, a odczyn ich waha się od silnie kwaśnego do kwaśnego. Stopień wysycenia kompleksu sorpcyjnego kationami o charakterze zasadowym mają poniżej 30 % na głębokości 25 – 75 cm.

Największym zagrożeniem dla gleb są powstające spontanicznie dzikie wysypiska odpadów, których pozostawienie może skutkować skażeniem gleb i spływem zanieczyszczeń do wód.

Negatywne oddziaływanie człowieka na powierzchnię ziemi charakteryzuje się pogorszeniem jakości gleb tj. procesami degradacji lub dewastacji gleb zarówno w zakresie ich właściwości mechanicznych, jak i składu chemicznego. Głównie czynniki mające wpływ na powierzchnię ziemi to m.in. mechaniczne niszczenie pokrywy glebowej wskutek procesów urbanizacji, działalności górniczej i niewłaściwie prowadzonych prac w rolnictwie, chemiczne zanieczyszczenie gleb, a w tym zakwaszenie, zasolenie oraz zanieczyszczenie metalami ciężkimi, które związane jest z emisją zanieczyszczeń do powietrza, stosowaniem nadmiernej ilości nawozów sztucznych i środków ochrony roślin oraz składowaniem odpadów komunalnych i przemysłowych.

Monitoring jakości gleb był przeprowadzony na terenie gminy Cewice przez Okręgową Stację Chemiczno – Rolniczą w Koszalinie. W latach 2009 – 2011 przebadano łącznie 825 próbek gleb na obszarze 111 gospodarstw, co przedstawia Tab.8.

Tab.2. Pobrane próbki na terenie gminy Cewice.

2009	2010	2011
Bochowo – 1 gosp.	Krępkowice – 1 gosp.	Cewice – 1 gosp.
Bukowina – 14 gosp.	Łebunie – 1 gosp.	Oskowo – 1 gosp.
Cewice – 17 gosp.	Popowo – 1 gosp.	
Kamieniec – 1 gosp.		
Karwica – 2 gosp.		
Krępkowice – 1 gosp.		
Leśnik – 1 gosp.		
Maszewo – 2 gosp.		
Osowiec – 1 gosp.		
Pieski – 27 gosp.		
Popowo – 6 gosp.		
Przeryte – 1 gosp.		
Siemirowice – 14 gosp.		
Unieszyniec – 4 gosp.		
Łebunia – 12 gosp.		
Łebuń, Bukowina – 1 gosp.		
Unieszyno – 1 gosp.		

Źródło: Program Ochrony Środowiska dla gminy Cewice na lata 2012-2015 z perspektywą do roku 2019.

Zostały przebadane grunty orne, użytki zielone oraz użytki rolne. W poniższej tabeli (Tab.9.) przedstawiono wyniki przeprowadzonych badań na terenie gminy.

Tab.3. Zestawienie zasobności gleby na terenie gminy Cewice [%]

		2009			2010			2011		
Rodzaj użytku		grunty orne	użytki zielone	użytki rolne	grunty orne	użytki zielone	użytki rolne	grunty orne	użytki zielone	użytki rolne
Powierzchnia przebadana [ha]		1832,38	152,54	1984,92	221,20	0,00	221,20	28,00	2,00	30,00
Ilość próbek		694	62	756	61	0	61	7	1	8
Odczyn (pH)	Bardzo kwaśny	29	39	29	61	0	61	14	0	13
	kwaśny	52	40	51	31	0	31	43	1	50
	Lekko kwaśny	14	15	14	8	0	8	29	0	25
	obojętny	4	5	4	0	0	0	14	0	13
	zasadowy	2	2	2	0	0	0	0	0	0
Potrzeby wapnowania	konieczne	29	39	30	62	0	62	14	0	13
	potrzebne	30	21	29	20	0	20	14	1	25
	wskazane	21	19	21	10	0	10	29	0	25
	ograniczone	9	8	9	3	0	3	14	0	13
	zbędne	11	13	11	5	0	5	29	0	25
Zawartość fosforu	Bardzo niska	8	21	9	2	0	2	0	1	13
	niska	38	34	37	49	0	49	29	0	25
	średnia	31	26	31	31	0	31	14	0	13
	wysoka	13	11	13	18	0	18	0	0	0
	Bardzo wysoka	10	8	10	0	0	0	57	0	50
Zawartość potasu	Bardzo niska	33	56	35	20	0	20	57	1	63
	niska	44	27	43	59	0	59	29	0	25
	średnia	15	6	15	16	0	16	14	0	13
	wysoka	7	6	7	5	0	5	0	0	0
	Bardzo wysoka	1	3	2	0	0	0	0	0	0

Źródło: Program Ochrony Środowiska dla gminy Cewice na lata 2012-2015 z perspektywą do roku 2019.

Około 40% gruntów ornych posiada odczyn kwaśny, dla 35% gruntów ornych potrzeby wapnowania zostały określone jako konieczne. Jedynym skutecznym sposobem regulującym odczyn gleby jest właśnie zabieg wapnowania. Dla 38% gruntów ornych zawartość fosforu została określona jako niska. Fosfor odgrywa szczególną rolę w roślinie. Stanowi on składnik wielu związków organicznych, a ponadto pewne wiązania fosforanowe akumulują dużo energii wykorzystywanej w różnych procesach zachodzących w komórkach. Niska zawartość została

również określona dla 44% gruntów ornych w przypadku potasu. W przypadku zawartości magnezu, została ona określona jako niska dla 30% pobranych próbek.

2.1.3. Surowce mineralne

Na obszarze gminy Cewice znajdują się jedynie nieliczne złoża kopalin pospolitych i nie występują większe zasoby surowców naturalnych przydatne do eksploatacji.

Tab.4. Charakterystyka złóż kopalin na terenie gminy Cewice.

Lp	Nazwa złoża	Kopaliny wg NKZ	Stratygrafia złoża	Powierzchnia złoża [ha]	Średnia miąższość złoża [m]
1.	Cewice I - złożo rozpoznane szczegółowo	Złoża piasków poza piaskami szklarskimi	Czwartorzęd - plejstocen	0,40	15,00
2.	Karwica - złożo rozpoznane szczegółowo	Złoża piasków poza piaskami szklarskimi	Czwartorzęd	1,40	8,00
3.	Kępkowice – złożo rozpoznane szczegółowo	Złoża piasków poza piaskami szklarskimi	Czwartorzęd	4,16	7,40
4.	Oskowo – złożo rozpoznane szczegółowo	Złoża kruszyw naturalnych i materiałów pokrewnych	Czwartorzęd	7,10	b.d.
5.	Oskowo II – eksploatacja złoża zaniechana	Złoża mieszanek żwirowopiaskowych	Czwartorzęd - plejstocen	4,26	3,00
6.	Oskowo III – złożo rozpoznane szczegółowo	Kruszywa naturalne	Czwartorzęd	7,45	11,63

Źródło: Program Ochrony Środowiska dla gminy Cewice na lata 2012-2015 z perspektywą do roku 2019.

Na terenie opracowania nie występują surowce mineralne.

2.1.5. Wody powierzchniowe i zagrożenie powodziowe

Gmina położona jest w obrębie zlewni dwóch rzek przymorskich: Łupawy (część południowa – zlewnia rzeki Bukowiny) i Łeby (część północna). Na obszarze gminy Cewice występują liczne zbiorniki wodne, w przewadze niewielkie – do największych należą Jeziora: Kamienieckie i Święte, położone częściowo na obszarze opracowania. Znaczny jest potencjał wodny gminy, zarówno w zakresie wód podziemnych (Główny Zbiornik Wód Podziemnych

108), jak i powierzchniowych (rzeki: Bukowina, Okalica, Unieszynka oraz liczne jeziora i oczka wodne).

Jezioro Święte o ogólnej powierzchni 23,44 ha i maksymalnej głębokości 5 m, położone na południe od wsi Bukowina w województwie pomorskim, na terenie gminy Sierakowice w powiecie kartuskim oraz gminy Cewice w powiecie łęborskim. Jest szczególnie cenne pod względem botanicznym, należy do jezior lobeliowych.

Jezioro Kamienieckie położone jest na północno-zachodnim krańcu Kaszubskiego Parku Krajobrazowego, w zespole jezior potęgowskich. ogólna powierzchnia: wynosi 138 ha, a maksymalna głębokość: 4,8 m.

W wodach rzek i jezior spotyka się między innymi płocie, leszcze, szczupaki, sandacze, karasie i inne.

Wieloletnia eksploatacja obiektów melioracyjnych prowadzi często do zmiany parametrów technicznych urządzeń. Zła, przeprowadzana w nieodpowiednich terminach konserwacja nie zapewnia właściwego utrzymania urządzeń, przyczyniając się do niskiej efektywności całego systemu melioracyjnego. Prawidłowa eksploatacja urządzeń melioracyjnych jest bardzo ważnym elementem utrzymania ich w stanie sprawności technicznej i tylko systematyczne podejście do tego problemu daje pozytywne efekty. Tylko właściwe utrzymanie urządzeń melioracji wodnych gwarantuje polepszenie zdolności produkcyjnej gleby, ułatwienie jej uprawy oraz ochronę użytków rolnych przed powodzią.

Powierzchnia gruntów zmeliorowanych na terenie gminy wynosi 1109 ha, w tym grunty orne – 739 ha, oraz użytki zielone – 370 ha. Nie wytypowano obszarów dla których istnieje potrzeba przeprowadzenia dodatkowych melioracji na terenie gruntów ornych i użytków zielonych

Z danych WZMiUW w Gdańsku wynika, że stan techniczny cieków na terenie wsi Bukowina jest dobry, niezagrażający bezpieczeństwu. Na terenie opracowania nie występują wały przeciwpowodziowe oraz brak jest potrzeb w zakresie ich budowy.

Według wstępnej oceny ryzyka powodziowego sporządzonej przez Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej na obszarze opracowania nie występują obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi, jak również obszary szczególnego zagrożenia powodzią.

Badania wód powierzchniowych prowadzi WIOŚ w Gdańsku, Oddział w Słupsku. Stan wód powierzchniowych wymienionych niżej - klasa wód wg Rozporządzenia Ministra Ochrony Środowiska 25 listopada 1991 Dz. U. Nr 116 poz. 503: według badań prowadzonych przez WIOŚ w Gdańsku do roku 2003 włącznie (kl I-wody przydatne do zaopatrzenia ludności, kl II wody przydatne do urządzania kąpielisk, kl III wody dla potrzeb rolnictwa, non-wody

pozaklasowe). Dla badań wykonanych w r. 2004 i w latach następnych zastosowano klasyfikację w kl I-V wg Rozporządzenia Ministra Środowiska z 11 lutego 2004 Dz. U. Nr 32 poz.284, które obowiązywało do końca r.2004. Dla badań cieków wodnych z 2007 r. i następnych dokonano klasyfikacji na podstawie Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 20 sierpnia 2008 w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych Dz.U.162, poz.1008. W odniesieniu do badań w r. 2010 dokonano klasyfikacji na podstawie Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 15listopada 2011 w sprawie form i sposobu prowadzenia monitoringu wód Dz.U.258, poz 1550 oraz Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 listopada 2011 w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych Dz.U.258, poz.1045.

Tab.5. Ocena jakości rzeki Bukowina 2010 r. na podstawie wyników badań monitoringu operacyjnego

Rzeka	Gmina	Punkt kontr./km rzeki	ost. rok badań	Wyniki badań					Klasyf og.
				BZT5	ChZT/OWO	N _{og}	P _{og}	St. sanit	
Bukowina	Cewice	Siemirowice/11,4	2001	5,8	33,0	2,34	0,21	III	III
	Cewice	Siemirowice/11,4	2008	6,06	bd	1,20	0,173	bd	bd
	Cewice	Oskowo/5,7	2001	5,5	31,8	2,22	0,22	non	III

Źródło: infoeko.pomorskie.pl/powiaty/lęborski

Ocena wód ujmowanych do celów zaopatrzenia ludności w wodę do spożycia

Wymagania jakości wód ujmowanych do celów zaopatrzenia ludności w wodę do spożycia określa rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 listopada 2002 r. w sprawie wymagań, jakim powinny odpowiadać wody powierzchniowe wykorzystywane do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia (Dz.U. nr 204, poz.1728). Na terenie opracowania nie znajduje się żadne ujęcie wód powierzchniowych.

Ocena wód pod względem wymagań, jakim powinny odpowiadać wody śródlądowe będące środowiskiem życia ryb w warunkach naturalnych

W 2010 r. WIOŚ w Gdańsku przeprowadził ocenę stanu powierzchniowych wód płynących na terenie województwa pomorskiego. Na terenie gminy Cewice nie zlokalizowano punktu pomiarowego, jednak przebadano wody rzeki Bukowiny przepływającej przez obszar opracowania. Punkt pomiarowy zlokalizowano na wysokości miejscowości Kozin, znajdującej się w sąsiadującej gminie Czarna Dąbrówka. Rzeka położona jest na silnie zmodyfikowanej jednolitej części wód podziemnych. Poniżej znajdują się w tabeli wyniki stanu wód rzeki.

Średnia zawartość azotanów w badanych wodach wyniosła 4,269 mg/l, natomiast maksymalną wartość wyniosła 4,87 mg/l. W 2010 r. zbadano również ilość bakterii grupy coli typu fekalnego, ich średnia ilość wynosi 7072, maksymalną ilość odnotowano – 24000, natomiast minimalną – 930.

Tab.6. Ocena stanu wód powierzchniowych rzeki Bukowiny w punkcie pomiarowym Kozin w 2010 r.

Rodzaj wskaźnika		Ocena stanu
Wskaźniki biologiczne	Fitobentos IO	II
Stan biologiczny		II
Wskaźniki fizykochemiczne	Temperatura	I
	Zawiesina ogólna	I
	Tlen rozpuszczony	I
	BZT5	PPD
	ChZT-Mn	II
	OWO	I
	Przewodność w temp. 20oC	I
	Substancje rozpuszczone	I
	Siarczany	I
	Chlorki	I
	Wapń	I
	Magnez	I
	Odczyn	I
	Azot amonowy	I
	Azot Kjeldahala	PPD
	Azot azotanowy	I
	Azot ogólny	I
Fosfor ogólny	I	
Stan fizykochemiczny		PPD
Substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego		II
Potencjał ekologiczny		III

Źródło: WIOŚ Gdańsk

Konfrontacja biologicznej i fizykochemicznej jakości monitorowanych wód, stanowiąca wyznacznik potencjału ekologicznego, wykazała umiarkowany potencjał ekologiczny wód rzeki Bukowiny.

Na podstawie oceny przeprowadzonej pod kątem przydatności wód do bytowania ryb, wody rzeki Bukowiny zostały zdyskwalifikowane, jako środowisko życia ryb zarówno łososiowatych, jak i karpiovatych ze względu na BZT5, azotyny i fosfor ogólny.

Tab.7. Ocena przydatności wód rzeki Bukowiny w punkcie pomiarowym Kozin do bytowania ryb w warunkach naturalnych w 2010 r.

Wskaźniki określające przydatność wód śródlądowych	Ocena stanu
Temperatura	
Zawiesina ogólna	
Tlen rozpuszczony	
BZT5	
Odczyn	
Amoniak niejonowy	
Azot amonowy	
Azot Kjeldahala	
Azot azotanowy	
Azotyny	
Fosfor ogólny	
Cynk ogólny	
Miedź rozpuszczona	
Węglowodory ropopochodne	
Związki fenolowe	
Przydatność wód do bytowania ryb	

	Warunki spełnione dla ryb łososiowatych
	Warunki spełnione dla ryb karpiovatych
	Warunki nie spełnione dla obydwu gatunków ryb

Źródło: WIOŚ Gdańsk

Ramowa Dyrektywa Wodna zakłada osiągnięcie dobrego stanu wód powierzchniowych (stan ekologiczny i chemiczny) do roku 2015. Realizacja tego celu jest uzależniona od postępów we wdrażaniu planów zarządzania zlewniami oraz KPOŚK.

2.1.6. Wody podziemne

Obszar opracowania, położony jest na obszarze GZWP 114 „Maszewo”. Jest to zbiornik międzmorenowy o dużej odporności na przenikanie zanieczyszczeń. Szacunkowe zasoby dyspozycyjne wynoszą 30 443 m³/dobę. Powierzchnia zbiornika wynosi 81,8 km², natomiast projektowana powierzchnia obszarów ochronnych 51,4 km² (według dokumentacji hydrogeologicznej z 2001 r.) Średnia głębokość ujęć to 10 – 50 m. Zasoby wód czwartorzędowych stanowią główne źródło zaopatrzenia mieszkańców w wodę.

Zakazy i ograniczenia związane z użytkowaniem wód podziemnych, odprowadzaniem ścieków do wód i użytkowaniem gruntów na terenie strefy uwzględniają plany zagospodarowania przestrzennego. Plany te przewidują między innymi:

- preferowanie rozwoju gospodarstw ekologicznych z gospodarką ekstensywną – z czym związane są ograniczenia w stosowaniu nawozów;
- rozbudowę istniejących oczyszczalni ścieków, budowy nowych, małych oczyszczalni ścieków, biobloków – głównie na terenach o funkcjach turystyczno-rekreacyjnych;
- objęcie kanalizacją wsi, zwodociągowanie wsi na bazie istniejących, nie eksploatowanych studni;
- zakaz uzyskiwania gruntów pod produkcję rolną poprzez osuszanie torfowisk, oczek wodnych, bagien i łąk położonych w dolinach rzek;
- rezygnację z budowy składowisk odpadów;
- wydawanie zezwoleń na budowę zakładów dla których nie będzie konieczności wydzielania stref ochronnych;
- zalesianie nieużytków i gruntów podatnych na erozję;
- ograniczone stosowanie środków do oprysku lasów.

Według danych Państwowej Służby hydrogeologicznej na terenie wsi zlokalizowane są dwa punkty poboru wody, które przedstawiono w Tab.3.

Tab.8. Punkty poboru wód podziemnych na terenie wsi Bukowina

Lp.	Identyfikator ujęcia	Nazwa Ujęcia
1.	11_00538	Urząd Gminy Hydrofornia Bukowina
2.	11_00588	Bukowina

(Źródło: <http://www.psh.gov.pl>)

W 2010 r. w ramach monitoringu regionalnego wykonanego przez WIOŚ w Gdańsku przebadano wody podziemne na ujęciu w Okalicach (ujęcie miejskie, o słabej izolacji), położonych w utworach czwartorzędowych. Badanie wód przeprowadzono 06.05.2010 r. na głębokości 13,0m. Jakość wód na ujęciu została określona jako dobry stan chemiczny.

Drugim punktem w którym przeprowadzono badania jest ujęcie w Cewicach (ujęcie wiejskie), położone w utworach czwartorzędowych. Badanie wód przeprowadzono 02.03.2010 r. na głębokości 65,0m. Jakość wód na ujęciu została również określona jako dobry stan chemiczny.

W obydwu punktach wody zostały zaklasyfikowane do klasy I, czyli wód bardzo dobrej jakości.

2.1.7. Powietrze atmosferyczne

Zanieczyszczenia powietrza są główną przyczyną globalnych zagrożeń środowiska przyrodniczego. Wpływają one również bezpośrednio na zdrowie ludzi, zwierząt i roślin, a także mogą niekorzystnie wpływać na glebę, wodę i inne elementy środowiska przyrodniczego. Ważną cechą zanieczyszczeń powietrza jest możliwość ich przenoszenia na znaczną odległość.

Dopuszczalne wartości stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu, określone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 3 marca 2008 r. (Dz.U.08.47.281) przedstawiono w tabeli poniżej (Tab.4.).

Tab.9. Wartości dopuszczalnych stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu, określone ze względu na ochronę zdrowia ludzi i roślin.

Nazwa substancji	Okres uśredniania wyników pomiarów	Poziom dopuszczalny substancji w powietrzu [µg/m ³]	Margines tolerancji		
			[%]		
			[µg/m ³]		
			2008 r.	2009 r.	od 2010 r.
Benzen	rok kalendarzowy	5 ^{c)}	40	20	0
			---	---	
			2	1	
			---	---	
Dwutlenek azotu	jedna godzina	200 ^{c)}	10	5	0
			---	---	
	rok kalendarzowy	40 ^{c)}	20	10	
			---	---	
			10	5	0
			---	---	
			4	2	
			---	---	
Tlenki azotu ^{d)}	rok kalendarzowy	30 ^{e)}	0	0	0
Dwutlenek siarki	jedna godzina	350 ^{c)}	0	0	0

	24 godziny	125 ^{c)}	0	0	0
	rok kalendarzowy i pora zimowa (okres od 01 X do 31 III)	20 ^{e)}	0	0	0
Ołów ^{d)}	rok kalendarzowy	0,5 ^{c)}	0	0	0
Pył zawieszony	24 godziny	50 ^{c)}	0	0	0
	rok kalendarzowy	40 ^{c)}	0	0	0
Tlenek węgla	osiem godzin	10.000 ^{c)}	0	0	0

^{c)}Poziom dopuszczalny ze względu na ochronę zdrowia ludzi; ^{d)}Suma dwutlenku azotu i tlenku azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu; ^{e)}Poziom dopuszczalny ze względu na ochronę roślin.

W związku z położeniem obszaru opracowania z dala od dużych zakładów przemysłowych i ważnych szlaków komunikacyjnych największy udział w zanieczyszczeniu powietrza ma emisja z sektora bytowego. Wielkość emisji z palenisk i kotłowni domowych zależy przede wszystkim od rodzaju instalacji grzewczych, rodzaju stosowanych w nich paliw i stopnia izolacji termicznej budynków. Decyduje o tym w dużej mierze wiek budynków. Dominują indywidualne instalacje grzewcze na paliwa stałe: piece oraz kotły węglowe starego typu. Istotnym zagrożeniem dla stanu powietrza atmosferycznego jest spalanie odpadów w piecach domowych oraz coraz powszechniejsze opalanie domów drewnem, które może stać się istotnym źródłem emisji m.in. wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych. Ponadto z tego sektora emitowane są głównie: dwutlenek siarki, tlenki azotu, tlenek węgla, węglowodory oraz znaczne ilości pyłów. W przeciwieństwie do zakładów przemysłowych, lokalne systemy grzewcze nie są wyposażone w urządzenia ochrony powietrza, a emitowane przez nie zanieczyszczenia nie podlegają żadnej kontroli w związku z czym wielkość tej emisji jest trudna do oszacowania. Mimo wprowadzania nowych technologii spalania konwencjonalnych paliw przez gospodarstwa domowe a także stosowania paliw gazowych, ogrzewania geotermalnego, działania te nie są jeszcze prowadzone na taką skalę, aby w sposób istotny wpłynąć na poprawę obecnego stanu, zwłaszcza ze względu na rachunek ekonomiczny gospodarstw domowych.

Na obszarze opracowania emisja komunikacyjna ma również znaczący udział w zanieczyszczaniu powietrza, gdyż przez teren gminy przebiega droga wojewódzka 214 łącząca Łebę z Warlubiem. Emisja zanieczyszczeń powodowana przez ruch komunikacyjny powstaje podczas: spalania paliw w silnikach, ocierania jezdni, opon i hamulców oraz wtórnego unoszenia drobin pyłu z powierzchni dróg (tzw. emisja wtórna). Szczególna uciążliwość ruchu drogowego wynika ze sposobu wprowadzania zanieczyszczeń do powietrza (nisko nad ziemią, znacznego natężenia ruchu samochodowego oraz przebiegu dróg pomiędzy zabudową). W wyniku spalania

paliwa dostają się do atmosfery zanieczyszczenia gazowe, głównie: dwutlenek węgla, tlenek węgla, tlenki azotu, węglowodory, aldehydy, tlenki siarki. Powstające pyły zawierają związki ołowiu, kadmu, niklu, miedzi, a także wyższe węglowodory aromatyczne. Ilość emitowanych zanieczyszczeń zależy od wielu czynników, między innymi od natężenia i płynności ruchu, konstrukcji silnika i jego stanu technicznego, zastosowania dopalaczy i filtrów, rodzaju paliwa, parametrów technicznych i stanu drogi. Ze względu na osiadanie zanieczyszczeń atmosferycznych są one także źródłem skażenia wód powierzchniowych, gleb, roślinności oraz mają bardzo niekorzystny wpływ na życie i zdrowie ludzi.

Na obszarze opracowania nie ma dużych zakładów przemysłowych emitujących zanieczyszczenia.

Źródłem zanieczyszczeń powietrza w na obszarze opracowania są: paleniska domowe, kotłownie lokalne oraz pojazdy mechaniczne. Szkodliwymi substancjami pochodzenia antropogenicznego najczęściej emitowanymi do powietrza są przede wszystkim: tlenek siarki, tlenek węgla, wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne (WWA), benzo-a-piren, sadza, kadm oraz drobne pyły powstające w wyniku spalania węgla, oleju opałowego oraz materiałów pędnych. Zanieczyszczenie powietrza powyżej wymienionymi substancjami chemicznymi ma negatywny wpływ na jakość życia i zdrowie człowieka, a także zaburza prawidłowe funkcjonowanie ekosystemów.

Całe województwo pomorskie w tym i obszar opracowania objęte są monitoringiem powietrza prowadzonym przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Gdańsku.

Roczna ocena jakości powietrza za 2011 r. została wykonana w nowym układzie stref, zgodnie z zaleceniem Ministerstwa Środowiska oraz wytycznymi, opracowanymi na zlecenie Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska przez Instytut Ochrony Środowiska w Warszawie dla dwóch wydzielonych stref: aglomeracja trójmiejska i strefa pomorska.

Tab.10. Roczna ocena jakości powietrza za 2011 r.

Nazwa strefy	Kod strefy	Klasy dla poszczególnych zanieczyszczeń w obszarze strefy											Uwagi		
		SO ₂	NO ₂	PM10	PM2,5	Pb	C ₆ H ₆	CO	As	Cd	Ni	B(a)P		O ₃	
strefa pomorska	PL.22.02	A	A	C	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A(D2)	niedotrzymane poziomy dla pyłu PM10, docelowe dla benzo(a)pirenu (2013 r) dla ozonu (2020)

Źródło: infoeko.pomorskie.pl/powiaty/lęborski

W ocenie rocznej jakości powietrza w województwie pomorskim za rok 2011 opracowanej przez WIOŚ strefę powiat lęborski włączono do strefy pomorskiej i zakwalifikowano do klasy A (poziom stężeń analizowanych zanieczyszczeń nie przekracza wartości dopuszczalnej) pod kątem ochrony zdrowia dla wszystkich zanieczyszczeń oprócz poziomu pyłu PM10 (przekroczenia w miastach – Kościerzyna, Kwidzyn, Słupsk, Starogard, Wejherowo) i docelowego poziomu benzo(a)pirenu w pyłe PM10-klasa C (przekroczenia Słupsk, Kościerzyna, Kwidzyn, Wejherowo), dla O₃ – zagrożone poziomy celów długoterminowych (2020 r.) do klasy D2.

2.1.8. Warunki klimatyczne

Klimat wsi Bukowina jest klimatem przejściowym. Ukształtowany został przez bezpośrednie sąsiedztwo Morza Bałtyckiego. Wynikiem tego są najdłuższe okresy bez przymrozków, łagodne zimy ale też chłodniejsze lata w porównaniu z resztą kraju. Późną jesienią wieją tu silne wiatry.

Kolejną cechą określającą klimat tej części Polski jest przesunięcie się pór roku w stosunku do Polski środkowej i skrócenie okresu wegetacji. Sprawia to, że wiosna i lato są krótsze i opóźnione. Wydłużają się natomiast zimy, okres przedzimowy i przedwiośnia. Ogranicza to uprawę roślin ciepłolubnych i poplonów ścierniskowych. Opóźnia się również termin siewu ozimin okopowych.

Roczne wahania temperatur powietrza i średnia roczna amplituda temperatury zmieniają swoją wartość w sposób potwierdzający istotny wpływ Bałtyku na reżim termiczny województwa pomorskiego. Linie amplitudy temperatur układają się tutaj prawie równoległe do linii brzegowej. Najniższa średnia roczna amplituda temperatury powietrza występuje w wąskiej

strefie brzegowej, gdzie jej wartości wynoszą około 17,5 st. C; najwyższa – na południowo-wschodnich krańcach obszaru w okolicach Kwidzyna (20 st. C). Liczba dni mroźnych, a więc z temperaturą minimalną niższą od 0 st. C, przeciętnie w ciągu roku zmienia się od poniżej 30 na wybrzeżu do ponad 50 na południowych krańcach województwa. Liczba dni mroźnych w okolicach Łeby i na Półwyspie Helskim należy do najniższych w Polsce.

Na terenach województwa pomorskiego leżących w bezpośrednim sąsiedztwie Bałtyku morski charakter klimatu jest dodatkowo wzmocniany przez przemieszczające się nad Polską oceaniczne masy powietrza. Wpływ samego Bałtyku, będącego stosunkowo niewielkim akwenem, jest zauważalny w wąskiej strefie przybrzeżnej – sięga w głąb lądu jedynie około 30 km od linii brzegowej. Natomiast nakładające się wpływy Oceanu Atlantyckiego i Morza Bałtyckiego powodują, że cały obszar województwa charakteryzują łagodniejsze zimy i nieco chłodniejsze niż w głębi lądu lata oraz niskie amplitudy roczne temperatur. Ponadto występują tutaj relatywnie długie okresy przejściowe między latem a zimą oraz wyraźnie chłodniejsza wiosna niż jesień.

Rozkład roczny i sezonowy częstości występowania wiatru w województwie pomorskim jest zbliżony do cech całego Niżu Polskiego. Przeważa wiatr z kierunków zachodniego i południowo-zachodniego. Natomiast wyraźnie ujawniają się dwa rejonu zdecydowanie różniące się prędkością wiatru. Pierwszy to rejon nadmorski, obejmujący pobraża Słowińskie i Kaszubskie, gdzie występują najwyższe w Polsce (poza górami) prędkości wiatru i wysoka liczba dni w roku (nawet do 70) z wiatrem silnym i bardzo silnym (powyżej 15 m/sek.). Wiatr silny i bardzo silny występuje głównie zimą. Najmniejsza liczba dni z wiatrem silnym i bardzo silnym występuje na wybrzeżu w lecie, wtedy też wyraźnie wzrasta w rejonie nadmorskim udział cisz i wiatrów słabych.

Drugi rejon to obszar Pojezierza Pomorskiego, gdzie obserwuje się średnio w ciągu roku pięć-, sześciokrotnie mniejszą liczbę dni z wiatrem silnym i bardzo silnym. Wzrasta natomiast liczba dni z wiatrem słabym i ciszą.

2.1.9. Klimat akustyczny

Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. 2001 nr 62 poz. 627) definiuje hałas jako dźwięki o częstotliwości od 16 Hz do 16 000 Hz, czyli zakres odbierany przez ludzkie ucho. W rzeczywistości hałasem możemy nazwać każdy niepożądany dźwięk, który jest uciążliwy, a niejednokrotnie szkodliwy dla człowieka. Stopień szkodliwości zależeć będzie od poziomu hałasu oraz długości jego oddziaływania na organizm ludzki. W akustyce

jednostką określającą poziom natężenia hałasu, będącą jednostką ciśnienia akustycznego jest decybel [dB].

Spośród wielu rodzajów hałasu (komunikacyjny, komunalny i przemysłowy), największy właściwie jedyny problem na obszarze opracowania stanowi hałas komunikacyjny, a w szczególności drogowy. Przez obszar opracowania przebiega droga wojewódzka nr 214 Łeba – Warlubie.

Hałas komunikacyjny jest szczególnie uciążliwy ze względu na jego powszechność i zasięg oddziaływania oraz znaczną liczbę osób narażonych. Zależy on głównie od: natężenia ruchu pojazdów, prędkości strumienia pojazdów, płynności ruchu pojazdów, procentowego udziału pojazdów ciężarowych w strumieniu pojazdów, położenia drogi oraz rodzaju nawierzchni, ukształtowania terenu, przez który przebiega trasa komunikacyjna, rodzaju i szerokości drogi, rodzaju sąsiadującej z trasą zabudowy, odległości pierwszej linii zabudowy od skraju jezdni.

Tab.11. Skala subiektywnej uciążliwości hałasu komunikacyjnego.

Uciążliwość	L_{Aeq} [dB]
mała	< 52
średnia	52...62
duża	63.....70
bardzo duża	> 70

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz.U. Nr.120, poz.826) przedstawia dopuszczalne poziomy hałasu dla pory dziennej i nocnej dla klas terenów zróżnicowanych pod względem zagospodarowania oraz pełnionej funkcji. Spełnienie wymogów rozporządzenia nie zawsze gwarantuje jednak stworzenie mieszkańcom odpowiednich warunków bytowych.

Tab.7. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne, wyrażone wskaźnikami $L_{Aeq D}$ i $L_{Aeq N}$, które to wskaźniki mają zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska, w odniesieniu do jednej doby.

Rodzaj terenu	Dopuszczalny poziom hałasu w [dB]			
	Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
	$L_{Aeq D}$ przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom	$L_{Aeq N}$ przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom	$L_{Aeq D}$ przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom najmniej korzystnym dniem kolejno po sobie następującym	$L_{Aeq N}$ przedział czasu odniesienia równy 1 godzinie najmniej korzystnej godzinie nocy
Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej	55	50	50	40
Tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży				
Tereny domów opieki społecznej Tereny szpitali w miastach				
Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego	60	50	55	45
Tereny mieszkaniowo-usługowe				
Tereny rekreacyjno – wypoczynkowe				
Tereny zabudowy zagrodowej				

Na obszarze opracowania brak dużych zakładów przemysłowych, które mogą stanowić istotne źródło hałasu. Istniejące linie energetyczne średniego i niskiego napięcia, nie powodują ponadnormatywnej emisji hałasu.

2.1.10. Promieniowanie elektromagnetyczne

Ziemia nieprzerwanie wytwarza wokół siebie naturalne pole elektromagnetyczne, do którego organizmy żywe są przystosowane a nawet z niego korzystają. Zwierzęta odizolowane od naturalnego pola elektromagnetycznego tracą orientację przestrzenną. Zaburzenia pola mogą mieć tragiczny wpływ zwłaszcza na gatunki, które odbywają coroczne wędrówki (ptaki, ryby). Z całego spektrum promieniowania elektromagnetycznego w sposób istotny oddziałują na organizmy tylko te, które są pochłaniane przez atomy, cząsteczki i struktury komórkowe. Dzieląc promieniowanie względem oddziaływania na organizmy wyróżnia się:

- promieniowanie jonizujące, które występuje w wyniku użytkowania substancji promieniotwórczych w energetyce jądrowej, ochronie zdrowia, przemyśle, badaniach naukowych,
- promieniowanie niejonizujące, które występuje wokół linii energetycznych wysokiego napięcia, radiostacji, pracujących silników elektrycznych oraz instalacji przemysłowych, urządzeń łączności, domowego sprzętu elektrycznego, elektronicznego itp.

Źródłami pól elektromagnetycznych emitujących szkodliwe dla ludzi i zwierząt promieniowanie niejonizujące są m.in. linie energetyczne o napięciu powyżej 110kV, nadajniki radiowe i telewizyjne oraz nadajniki telefonii komórkowej. Na terenie gminy Cewice źródłem promieniowania elektromagnetycznego jest 7 stacji bazowych telefonii komórkowej. Stacje zlokalizowane są przy:

- Cewice, ul. Witosa - maszt własny sieci T – Mobile przy wylocie drogi z Cewic na Lębork,
- Cewice, maszt własny sieci Play, na działce ewidencyjnej nr 72/17,
- Kamieniec, maszt własny sieci Orange,
- Kamieniec, maszt własny sieci Plus, działka ewidencyjna nr 421/2 (elewator),
- Kamieniec, maszt własny sieci T – Mobile,
- Osowo, maszt własny sieci Plus, działka ewidencyjna nr 102/L, Leśnictwo Okalice,
- Maszewo Lęborskie, ul. Fabryczna 3 – maszt własny sieci Orange.

Na obszarze opracowania brak jest źródeł pól elektromagnetycznych emitujących szkodliwe dla ludzi i zwierząt promieniowanie niejonizujące.

2.1.11. Szata roślinna i świat zwierzęcy

Flora

Stopień naturalności zespołów jest bardzo silnie zróżnicowany. Naturalne i względnie naturalne zbiorowiska leśne występują głównie na siedliskach boru świeżego z jednej strony i na siedliskach higrofilnych (łągi ze zw. *Alno-Padion* i olsy z klasy *Alnetea glutinosae*). Poniżej przedstawiono krótką charakterystykę zespołów leśnych.

W naturalnych płatach boru mieszanego drzewostan współtworzą dąb szypułkowy *Quercus robur* i sosna zwyczajna, z domieszką brzozy brodawkowanej. Przeważnie jednak dąb występuje w dolnych warstwach lasu. W podszycie najczęściej rośnie kruszyna, jarząb pospolity i jałowiec pospolity. W runie boru mieszanego obok gatunków borowych występują rośliny o szerszej amplitudzie ekologicznej np. trzcinnik leśny *Calamagrostis arundinacea*, konwalia

majowa *Convallaria majalis*, orlica pospolita *Pteridium aquilinum* i inne. No omawianym terenie stwierdzono występowanie dwóch podzespołów boru mieszanego - typowego *Quercus robur*-*Pinetum typicum* i wilgotnego – *Quercus robur*-*Pinetum molinietosum*. Drugi z nich rozwijają się pod wpływem wody gruntowej na siedlisku słabym lub umiarkowanym. W runie na ogół licznie rośnie trzęślica modra. W warstwie mszystej często występuje bielistka siwa *Leucobryum glaucum*. Przeważnie w dużych ilościach pojawia się orlica pospolita i siódmaczek leśny. Spotyka się w niektórych płatach konwalijkę dwulistną, sałatnika leśnego, prosownicę rozpięzchłą, perlówkę zwisłą i inne.

Naturalny drzewostan kwaśnej dąbrowy budują dęby - bezszypułkowy *Quercus sessilis* lub rzadziej szypułkowy *Q. robur*. W płatach zniekształconych wzrasta rola sosny zwyczajnej. W warstwie zielnej, którą wyróżniają jastrzębce *Hieracium* sp. dominuje zwykle trzcinnik pospolity *Calamagrostis arundinacea*. Licznie rosną również konwalia majowa, pszeniec zwyczajny, borówka czernica, konwalijka dwulistna i orlica pospolita *Pteridium aquilinum*. Obok nich spotyka się dosyć często gatunki grądowe i łąkowe. Większą część potencjalnych siedlisk kwaśnej dąbrowy zajmują obecnie monokultury sosnowe. Budowa runa upodabnia się wówczas do subkontynentalnego boru mieszanego, a do wykonania prawidłowej klasyfikacji fitosocjologicznej konieczne jest przeprowadzenie badań glebowych.

Pod względem florystycznym kwaśną dąbrowę w stosunku do subkontynentalnego boru mieszanego wyróżnia obecność w jej składzie, lub wyższa stałość, takich gatunków jak: szczawik zajęczy *Oxalis acetosella*, konwalijka dwulistna *Majanthemum bifolium*, turzycza pigułkowata *Carex pilulifera*, jastrzębiec Lachenala *Hieracium lachenalii*, kłosówka miękka, *Holcus mollis*, możylinek trójnerwowy *Moehringia trinervia* oraz malina *Rubus idaeus* i jeżyna *R. plicatus*. Częściej w jej płatach występują niektóre gatunki grądowe np. narecznica samcza *Dryopteris filix-mas*.

Zespoły łągów, głównie olszowo-jesionowego, rozwijają się nad rzekami, w pobliżu jezior i wokół zabagnień. Drzewostan tworzy głównie olsza czarna, nieraz z domieszką jesionu i brzozy omszonej. W podszycie najczęściej rośnie czeremcha zwyczajna *Prunus padus*, bez czarny *Sambucus nigra* i chmiel zwyczajny. W wielopoziomowym runie zwykle występują: śledzienica skrętolistna *Chrysosplenium alternifolium*, niecierpek pospolity *Impatiens noli-tangere*, pokrzywa zwyczajna *Urtica dioica*, przytulia czepna *Galium aparine*, czartawa pospolita *Circaea lutetiana*, kuklik zwyczajny *Geum urbanum*, bodziszek cuchnący *Geranium robertianum* i wiechlina zwyczajna *Poa trivialis*.

Na terenie gminy zachował się niewielki areał lasów grądowych. Nie sprzyjają im tutaj uwarunkowania siedliskowe. Większość siedlisk lasów i lasów mieszanych została już dawno

zamieniona na grunty rolne. Aktualnie na analizowanym obszarze występują fragmentarycznie. Potencjalne siedliska gradu subkontynentalnego występują na niewielkiej powierzchni. Jednocześnie większość z nich porastają obecnie monokultury sosny. Naturalne płaty gradu wyróżnia tu obecność klonu polnego *Acer campestre*, kostrzewy różnolistnej *Festuca heterophylla*, świerżabka gajowego *Chaerophyllum temulum*, jaskra różnolistnego *Ranunculus auricomus* i fiołka przedziwnego *Viola mirabilis*, przez co nawiązuje wyraźnie do łąk środkowoeuropejskich. W płatach z drzewostanem niezgodnym z siedliskiem, przeważnie sosnowym, spośród roślin łąkowych jedynie narecznica samcza osiąga dużą stałość i często także duży stopień pokrycia. Nierzadko spotyka się także kupkówkę Aschersona, prosownicę rozpierzchłą, fiołka leśnego *Viola sylvestris* i kłosownicę leśną *Brachypodium silvaticum*. W monokulturach sosny potencjalne siedliska gradu rozpoznawano również na podstawie dużego udziału gatunków nitrofilnych z klasy *Artemisietea* takich jak np.: możylinek trójnerwowy *Moehringia trinervia*, pokrzywa zwyczajna, sałatnik leśny, bodziszek cuchnący, przytulia czepna *Galium aparine* i jeżyna popielica *Rubus caesius*. Często obserwuje się duży udział roślin z klasy *Epilobietea angustifolii*: maliny *Rubus idaeus*, jeżyny *Rubus plicatus* i trzcinnika piaskowego *Calamagrostis epigeios*. Pinetyzacja zespołu przejawia się w wielu miejscach dużym pokryciem borówki czarnej *Vaccinium myrtillus* i śmiałka pogiętego *Deschampsia flexuosa*. W warstwie mszystej dominują na ogół gatunki borowe.

Drzewostany są podstawowym elementem ekosystemów leśnych, decydującym w głównej mierze o kierunku pozytywnych lub negatywnych przeobrażeń. Obszar opracowania charakteryzuje się ubóstwem gatunkowym spowodowanym głównie niską żyznością i wilgotnością siedlisk. Zdecydowanie przeważają monokultury sosny, tworzące na ogół równowiekowe powierzchnie. Siedliska żyzne są w pełni wykorzystane do hodowli drzewostanów trzy i więcej gatunkowych. W zestawieniu można zaobserwować wzrost bogactwa gatunkowego w młodszej grupie wiekowej poniżej 40 lat. Obecnie zakładane uprawy są swym składem całkowicie dostosowane do warunków siedliskowych, wykazując znaczne urozmaicenie gatunkowe. Drzewostany pod względem struktury należą do mało zróżnicowanych. Zasadniczym czynnikiem decydującym o tym jest duży udział siedlisk boru świeżego i boru suchego. Nie bez znaczącego wpływu na prostą strukturę miała gospodarcza protekcja w poprzednich okresach hodowli tych drzewostanów sosnowych bez względu na stopień zróżnicowania siedliskowego. Generalnie lasy na obszarze gminy charakteryzują się wysoką zgodnością składu gatunkowego z siedliskiem, oszacowaną na ok. 90%. Tereny leśne o składzie gatunkowym nie odpowiadającym warunkom siedliskowym cechuje postępujący proces degradacji o różnym stopniu nasilenia i zaawansowania.

Fauna

Stwierdzono występowanie dziesiątek gatunków motyli dziennych. Liczba ta jest świadectwem umiarkowanego bogactwa w odniesieniu to tej grupy owadów (stanowi to 30% gatunków występujących na terenie Polski). Są wśród nich między innymi: paż królowej, bielinek rukiewnik, zieleńczyk ostrężyniec, modraszek *agestis*, skalnik *semele* i powszelatek malwowiec. Badania waloryzacyjne pozwoliły ustalić występowanie gatunki chrząszczy, charakterystycznych dla obszarów leśnych. Ogólnie stwierdzono występowanie wiele gatunków chronionych i zagrożonych owadów, w tym gatunki motyli, chrząszczy i z grupy błonkówek.

Zróżnicowanie siedlisk od żyznych lasów łęgowych do obszarów ubogich, kserotermicznych sprawia, że różnorodność występujących tutaj gatunków zwierząt jest znaczna. Na terenie gminy stwierdzono występowanie wielu gatunków kręgowców. Takie gatunki jak kumak nizinny, grzebiuszka ziemna, rzekotka drzewna, ropucha paskówka i śmieszka zagrożone są wyginięciem, wśród gadów najliczniej występuje jaszczurka zwinka. Z kolei jaszczurka żyworodna występuje nielicznie w dużym rozproszeniu. Pospolitym mieszkańcem wilgotnych partii lasów, borów świeżych jest beznoga jaszczurka - padalec. Stosunkowo rzadko spotkać można również żmiję zygzakowatą.

Najliczniejszą grupę kręgowców na analizowanym terenie stanowią ptaki. Do najcenniejszych gatunków ptaków łęgowych, spośród których kilka umieszczonych zostało w Polskiej Czerwonej Księdze Zwierząt należą: bąk, bocian czarny, kania rdzawa, żuraw, derkacz i zimorodek.

Jeśli chodzi o występowanie ssaków to większość z nich związana jest z terenami leśnymi. Z rzędu owadożernych *Insectivora* stwierdzono występowanie: jeża wschodniego, kreta, ryjówki - aksamitną i malutką oraz rzęsorka rzeczka. Bogatą w gatunki grupę stanowią nietoperze *Chiroptera*. Stwierdzono występowanie: nocka rudego, Natterera, karlika większego i borowica wielkiego. Najliczniej reprezentowanym rzędem ssaków są gryzonie *Rodentia*. Trwały sukces rozrodczy osiągają takie gatunki jak: wiewiórka, szczur wędrowny, mysz domowa, nornica ruda i mysz leśna.

Rząd drapieżnych *Carnivora* reprezentują: lis i wnikający na obszary leśna jenot (rodzina psowatych). Wśród łasicowatych *Mustelidae* występują dwa gatunki kun: leśna i domowa, tchórz zwyczajny, łasica łaska, a od niedawna także norka amerykańska. Istotną liczebnie grupę ssaków stanowią kopytne: dzik, sarna i jelen szlachetny. Listę gatunków zwierząt łownych zamykają zajęc szarak i dziki królik.

Na szczególną uwagę i opiekę zasługują gatunki kręgowców o wąskich spektrach ekologicznych, których sukces rozrodczy możliwy jest w specyficznych, zwykle łatwo ulegających degradacji biotopach. Do tej grupy należą przede wszystkim gatunki bytujące na terenach podmokłych i w starodrzewach. Ochrona tych biotopów jest więc bardzo ważna dla utrzymania zasobów puli genowej przynajmniej kilku gatunków Niżu Polski.

2.2. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

W przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu budownictwo mieszkaniowe będzie się rozwijało w sposób nieuporządkowany. Studium i plan miejscowy stanowią najlepsze narzędzie ograniczania niekontrolowanego rozwoju zabudowy. Przeważającą część obszaru nadal będą stanowiły pola uprawne i lasy.

Należy także założyć, że będzie miało miejsce dalsze zanieczyszczenie wód powierzchniowych i podziemnych, w związku z brakiem skanalizowania wszystkich gospodarstw domowych. Do cieków, do wód gruntowych, a przez związki hydrauliczne, także do poziomów wodonośnych będą przedostawać się związki biogenne, zwłaszcza związki azotu i fosforu, które powodują eutrofizację i znaczne pogorszenie jakości wody. Dalsze zanieczyszczenie wód powierzchniowych i podziemnych będzie następowało także w związku ze spływem zanieczyszczeń (głównie komunikacyjnych) zmywanych przez wody opadowe z powierzchni utwardzonych w wyniku braku sieci kanalizacji deszczowej.

Będzie miało miejsce zanieczyszczenie powietrza atmosferycznego przez transport samochodowy, a zanieczyszczenia będą rozprzestrzeniać się wokół tras komunikacyjnych, głównie drogi wojewódzkiej nr 214. Potencjalne zagrożenie dla stanu powietrza atmosferycznego stanowi również przebiegająca w odległości ok. 12 km od granicy gminy droga krajowa nr 6 oraz drogi powiatowe i gminne. Do powietrza atmosferycznego będą dalej przedostawać się: węglowodory, tlenki azotu, tlenek węgla, pyły, związki ołowiu, tlenki siarki. Ilość emitowanych zanieczyszczeń zależy będzie między innymi od natężenia i płynności ruchu, konstrukcji silnika i jego stanu technicznego, zastosowania dopalaczy i filtrów, rodzaju paliwa, parametrów technicznych i stanu drogi.

Nadal będzie miało miejsce zanieczyszczenie powietrza atmosferycznego zanieczyszczeniami pochodzącymi z indywidualnych palenisk i lokalnych kotłowni opalanych często węglem, miałem lub koksem będących źródłem tzw. niskiej emisji – głównie pyłów

i gazów. Niebezpiecznym zjawiskiem jest spalanie w indywidualnych paleniskach odpadów, szczególnie gumy, tworzyw sztucznych i tekstyliów.

Będzie także utrzymywać się promieniowanie elektromagnetyczne związane głównie z lokalizacją stacji przekaźnikowych telefonii komórkowej.

Z związku z dalszym wydawaniem decyzji o warunkach zabudowy, będzie miało miejsce dalsze nieskoordynowane rozrywanie i zagradzanie kolejnych przestrzeni otwartych. Takie działania w ciągach korytarzy ekologicznych zahamuje naturalną migrację roślin i zwierząt, a zwierzęta próbując migrować będą penetrować tereny zabudowane.

2.3. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem

Przewidywane znaczące oddziaływanie na środowisko wiąże się bezpośrednio z ustaleniem lub dopuszczeniem w niniejszym projekcie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przedsięwzięć, o których mówi Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. 2010 nr 213 poz. 1397). Zgodnie z wytycznymi ekofizjograficznym na obszarze opracowania nie dopuszczono lokalizowania wszystkich przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. Zakazuje się również niemal wszystkich przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Dopuszcza się jednak lokalizację obiektów i urządzeń infrastruktury oraz chowu i hodowli zwierząt z zastrzeżeniem zakazu chowu i hodowli obcych rodzimej faunie oraz zwierząt futerkowych. Z produkcją zwierzęcą wiąże się ryzyko wymywania zanieczyszczeń z pomieszczeń inwentarskich oraz miejsc przechowywania nawozów naturalnych. Z kolei w przypadku intensywnego chowu drobiu występuje również duża emisja zanieczyszczeń do atmosfery (głównie amoniaku), które następnie rozpraszają się na tereny przyległe i docierają do gleb i wód, zwiększając ich żyzność. Ponadto z pomieszczeń dla zwierząt emitowane są niewielkie ilości siarkowodoru, który jest jednym z zanieczyszczeń powoduje uciążliwość odorową. Z chowu zwierząt pochodzą także odchody zwierzęce (stałe i ciekłe), które są bogate w składniki biogenne i wykorzystywane jako nawozy naturalne. Nawozy te stosowane w nadmiarze mogą być również przyczyną zanieczyszczania gleb i wód.

2.4. Ekofizjograficzne uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego obszaru objętego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego

W celu ograniczenia uciążliwości zagospodarowania dla środowiska oraz ograniczenia lub eliminacji niekorzystnych dla środowiska działań zaleca się uwzględnienie następujących uwarunkowań i ograniczeń wynikających z walorów przyrodniczych i krajobrazowych terenu gminy oraz obowiązujących przepisów prawa.

W zakresie ochrony klimatu akustycznego:

- zaleca się wzmocnienie zieleni przydrożnej z możliwością realizacji nasadzeń alejowych drzewami odpowiednimi dla warunków siedliskowych.

W zakresie ochrony środowiska gruntowo – wodnego:

- wody opadowe z nawierzchni terenów komunikacyjnych, zanieczyszczone substancjami ropopochodnymi lub zawiesinami, powinny być ujmowane do kanalizacji deszczowej i oczyszczone przed odprowadzeniem ich do odbiornika;
- zaleca się retencjonowanie czystych wód opadowych na terenach mieszkaniowych i wykorzystywanie ich do nawodnień terenów zieleni;
- w zakresie ochrony wód powierzchniowych i podziemnych zaleca się wprowadzanie i pozostawienie zadrzewień i zakrzewień wzdłuż koryta rzeki;
- nie dopuszcza się zabudowywania pasa 15 m od brzegu cieków oraz grodzenia działek w odległości 1,5 m od brzegu cieków;
- w celu ograniczenia uciążliwości dla środowiska prowadzonej działalności rolnej zaleca się zmiany w hodowli zwierzęcej w kierunku eliminacji bezściółkowego systemu hodowli, wprowadzenie zakazu wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych;
- konieczne jest także ograniczenie uciążliwych dla środowiska nawozów mineralnych i środków ochrony roślin oraz racjonalne dozowanie tych o niskiej uciążliwości.

W zakresie ochrony powietrza atmosferycznego:

- zaleca się ograniczenie lokalizowania na tym terenie przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko;
- zaleca się wykorzystanie zieleni wysokiej przydrożnej do częściowego pochłaniania zanieczyszczeń komunikacyjnych.

W zakresie ochrony walorów krajobrazowych i przyrodniczych:

- dla terenów zabudowy powinno się określić minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej, na co najmniej 30-50 % działki, w zależności od przeznaczenia;
- należy wprowadzić zakaz stosowania pełnych ogrodzeń (w tym prefabrykatów betonowych) w bezpośrednim sąsiedztwie lasów i cieków wodnych;
- zaleca się wprowadzenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ograniczeń dotyczących nowopowstającej zabudowy, tak aby zapewnić zachowanie wiejskiego krajobrazu kulturowego;
- ustala się obowiązek stosowania przepisów ochronnych ustanowionych na terenach użytków ekologicznych;
- zaleca się zachowanie istniejących zadrzewień przydrożnych, konieczna jest ich pielęgnacja i uzupełnienie;
- zaleca się modernizację sieci elektroenergetycznych telekomunikacyjnych i poprowadzenie ich jako linii podziemnej;
- w celu zachowania cennych walorów przyrodniczych i krajobrazowych zaleca się kształtowanie struktury mozaikowej krajobrazu rolniczego oraz pasmowych zadrzewień i zakrzewień śródpolnych.

3. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTOWANEGO MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Najważniejszym problemem z punktu widzenia ochrony środowiska na terenie gminy Cewice jest realizacja sieci kanalizacyjnej, której brak stanowi zagrożenie dla stanu środowiska. Generuje to zanieczyszczenie środowiska gruntowo-wodnego oraz wód powierzchniowych i podziemnych związkami biogennymi, zwłaszcza związkami azotu i fosforu, w związku z nielegalnymi zrzutami ścieków i nieszczelnymi szambami. W miejscowości Bukowina poczyniono już pewne kroki mające uregulować sytuację w zakresie odprowadzania ścieków sanitarnych - w południowo-wschodniej części gminy utworzono aglomerację ściekową.

Zjawiskiem niekorzystnym w lasach jest ubóstwo gatunkowe spowodowane niską żyznością i wilgotnością siedlisk. Siedliska żyzne są w pełni wykorzystane do hodowli drzewostanów trzy i więcej gatunkowych. W zestawieniu można zaobserwować wzrost bogactwa gatunkowego w młodszej grupie wiekowej poniżej 40 lat. Tereny leśne o składzie gatunkowym nie odpowiadającym warunkom siedliskowym cechuje postępujący proces degradacji o różnym stopniu nasilenia i zaawansowania.

Istotnym problemem jest także duży areał gruntów rolnych, niemal pozbawionych zadrzewień i zakrzewień śródpolnych. Wielkopowierzchniowe płaty siedlisk o jednorodnym charakterze tworzą w krajobrazie bariery dla migrujących osobników różnych gatunków. Wiele zwierząt unika prób przekraczania zwłaszcza pól uprawnych, rozciągających się na dużych przestrzeniach, pozbawionych miedz, zadrzewień i zakrzewień śródpolnych. W takich środowiskach, stanowią bowiem łatwą zdobycz dla drapieżników, zwłaszcza drapieżnych ptaków i zwykle penetrują jedynie ich skraj. Przełamanie jednolitej struktury takich środowisk, przez pozostawienie lub utworzenie w nich wysp odmiennych środowiskowo, np. szerokich miedz, żywopłotów, zadrzewionych pagórków, oczek wodnych, gruntowych dróg czy polan w lesie powoduje, że szczelność takiej bariery się zmniejsza i daje szansę migracji zwierzętom.

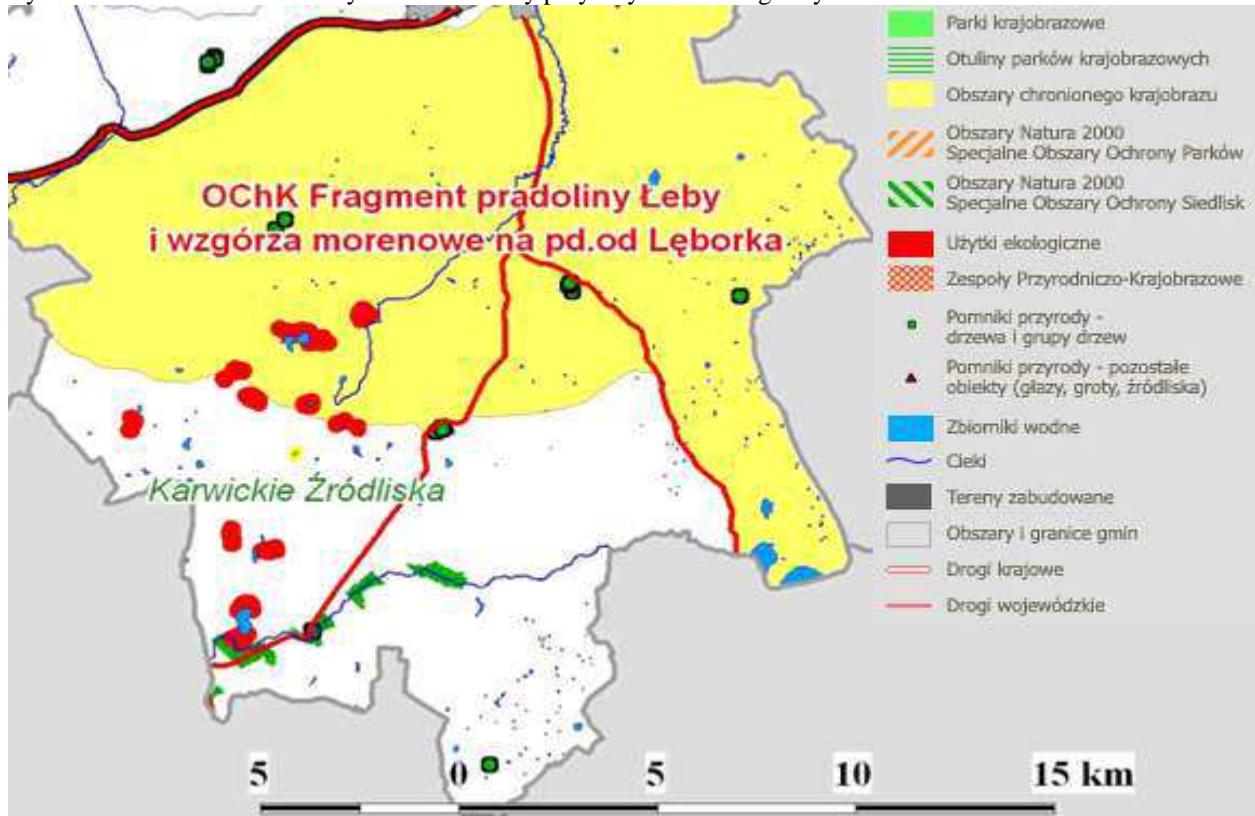
Problemy ochrony środowiska dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody.

Obszar chronionego krajobrazu

Gmina Cewice położona jest na Obszarze Chronionego Krajobrazu „Fragment Pradoliny Łęby i wzgórze morenowe na południe od Lęborka”. Obszar ten zajmuje łącznie powierzchnię

16731 ha. Został on wyznaczony 08.12.1981 r. uchwałą Wojewódzkiej Rady Narodowej w Słupsku X/42/81 (Dz. Urz. Woj. Słupskiego z 1981 r. Nr 9, poz. 23). Przeważa tu krajobraz strefy krawędziowej Pradoliny Łeby - Redy. Zbocza i krawędzie pradoliny oraz na południe od nich położone wzgórza morenowe porastają lasy o bogatym składzie gatunkowym i zróżnicowanej strukturze wiekowej. Cały obszar opracowania znajduje się w Obszarze Chronionego Krajobrazu.

Ryc. 2. Rozmieszczenie niektórych form ochrony przyrody na terenie gminy Cewice.

Źródło: Program Ochrony Środowiska dla Gminy Cewice na lata 2012-2015 z perspektywą do roku 2019

Obowiązujące na obszarze zakazy:

- o zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego;
- o połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska;
- o likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa

ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;

- wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwoświsiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
- dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
- likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodnobłotnych;
- lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej;
- lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 200 m od linii brzegów klifowych oraz w pasie technicznym brzegu morskiego.

4. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU

Podczas opracowywania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, należy uwzględnić cele i priorytety w zakresie ochrony środowiska zawarte w dokumentach ustanowionych na wyższych szczeblach, w tym porozumienia międzynarodowe, a także dokumenty i dyrektywy Unii Europejskiej.

Dokumenty i porozumienia międzynarodowe

1. Konwencja Genewska w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości z 1979 r. wraz z II protokołem siarkowym z 1994 r. (Oslo),
2. Konwencja Berneńska o ochronie dzikiej fauny i flory europejskiej oraz ich siedlisk naturalnych z 1979 r.,
3. Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Kioto, 1997 r. wraz Protokołem.,
4. Konwencja Ramsarska o obszarach wodno – błotnych z 1971 r. ze zmianami w Paryżu (1982 r.) i Regina (1987 r.),
5. Konwencja ONZ o ochronie różnorodności biologicznej z Rio de Janeiro, 1992 r.,
6. Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Rio de Janeiro, 1992 r.,
7. Protokół Montrealski w sprawie substancji zubażających warstwę ozonową z 1987 r. wraz z poprawkami londyńskimi (1990 r.), wiedeńskimi (1992 r.).

W odniesieniu do projektowanej zmiany najistotniejsze są zapisy Konwencji ONZ z Rio de Janeiro z 1992 r., która w art. 6 mówi, że „Każda Umawiająca się Strona, zgodnie ze swoimi szczególnymi warunkami i możliwościami:

- opracowuje krajowe strategie, plany lub programy dotyczące ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej bądź dostosuje w tym celu istniejące strategie,

plany lub programy, które odzwierciedlają, inter alia, działania przewidziane w niniejszej konwencji, właściwe dla danej Umawiającej się Strony,

- włącza, w miarę możliwości i potrzeby, ochronę i zrównoważone użytkowanie różnorodności biologicznej do odpowiednich sektorowych i międzysektorowych planów, programów i polityk”.

Ponadto Konwencja ta wskazuje, że

„Każda Umawiająca się Strona, w miarę możliwości i potrzeb:

- (...) obejmuje odpowiednimi regulacjami i zarządza zasobami biologicznymi ważnymi dla zachowania różnorodności biologicznej zarówno na obszarach objętych ochroną, jak i poza ich granicami, mając na względzie zapewnienie ochrony tych zasobów i zrównoważone ich użytkowanie,
- (...) wspiera ochronę ekosystemów i naturalnych siedlisk oraz utrzymanie zdolnych do życia populacji gatunków w ich naturalnym otoczeniu,
- (...) dąży do zapewnienia niezbędnych warunków umożliwiających zharmonizowanie stosowanych praktyk użytkowania różnorodności biologicznej z zasadami jej ochrony i zrównoważonym użytkowaniem jej elementów,
- (...) wprowadza odpowiednie procedury wymagające wykonania oceny oddziaływania na środowisko proponowanych projektów, które mogą mieć istotne negatywne skutki dla różnorodności biologicznej”.

Dyrektywy Unii Europejskiej:

1. Dyrektywa Siedliskowa (Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 roku w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory).
2. Dyrektywa Ptasia (Dyrektywa Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 roku w sprawie ochrony dzikich gatunków ptaków).

W/w dyrektywy promują przede wszystkim działania sprzyjające zachowaniu różnorodności biologicznej poprzez ochronę dzikiej flory i fauny oraz ich naturalnych siedlisk, z uwzględnieniem wymagań ekonomicznych, społecznych i kulturowych. Zachowanie, utrzymanie lub odtworzenie dostatecznej różnorodności i obszaru siedlisk ma zasadnicze znaczenie dla ochrony wszystkich gatunków. Dyrektywy podkreślają istotną funkcję obszarów podmokłych, w tym dolin rzecznych, które ze względu na swą liniowość

i ciągłą strukturę są bardzo ważne dla migracji, rozprzestrzeniania i wymiany genetycznej dzikich gatunków. Ochrona obszarów podmokłych, w tym siedlisk słodkowodnych, jest jednym z kluczowych elementów tego programu.

Dokumenty Unii Europejskiej

1. „Zrównoważona Europa dla lepszego świata”. Strategia zrównoważonego rozwoju Unii Europejskiej.
2. Szósty program działań Wspólnoty Europejskiej w dziedzinie środowiska „Środowisko 2010 – nasza przyszłość, nasz wybór” (program działań Wspólnoty w dziedzinie środowiska na lata 2001 – 2010).
3. Wspólne stanowisko Unii Europejskiej dotyczące negocjacji w sprawie przystąpienia Polski do Unii, odnoszących się do obszaru negocjacyjnego „Środowisko”, przyjęte w Brukseli 24 października 2001 roku (dokument 20745/01 CONF-PL 95/01).
4. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie oceny skutków niektórych planów i programów dla środowiska (2001/42/WE).
5. VI Program działań Unii Europejskiej na rzecz środowiska.

Strategiczne i planistyczne dokumenty o randze krajowej

Polska 2025. Długookresowa strategia trwałego i zrównoważonego rozwoju.

Strategia przyjęta przez Radę Ministrów dnia 26 lipca 2000 roku, mająca z założenia charakter ogólny, kierunkowy we wdrażaniu zasad trwałego i zrównoważonego rozwoju. Zadania i instrumenty w Strategii dotyczące środowiska, leśnictwa i gospodarki wodnej są całkowicie zgodne z zapisami II Polityki Ekologicznej Państwa. W dokumencie tym przyjęto, że jednym z najważniejszych zadań jest: „...zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego kraju, podniesienie jakości życia społeczeństwa poprzez zapewnienie dobrego stanu środowiska naturalnego na całym obszarze kraju...”

Wizja docelowego stanu kraju w odniesieniu do sfery przyrodniczej, który powinien zostać osiągnięty w wyniku zrealizowania najbardziej pożądanego scenariusza rozwoju, zawiera się w stwierdzeniu, że „Zarządzanie przestrzenią powinno służyć zapewnieniu właściwych relacji pomiędzy potrzebami człowieka i ochrony przyrody (...). Powinny być bezwzględnie przestrzegane zasady ochrony przyrody i zrównoważonego wykorzystywania zasobów biologicznych także poza obszarami chronionymi...”

II Polityka Ekologiczna Państwa

Nawiązuje do priorytetowych kierunków działań określonych w VI Programie działań Unii Europejskiej w dziedzinie środowiska. Dokument ten wskazuje narzędzia ochrony środowiska, a także problemy związane ze współpracą międzynarodową ze szczególnym uwzględnieniem UE. Swoje cele i zakres działań wyznacza w trzech horyzontach czasowych: do roku 2002, do roku 2010 i do roku 2025.

Polityka ekologiczna państwa na lata 2009 – 2012 z perspektywą do roku 2016

Przedstawia cele w zakresie rozwiązań systemowych, wśród których wyróżnia włączenie aspektów ekologicznych do polityk sektorowych, a przede wszystkim do energetyki, przemysłu, transportu, gospodarki komunalnej i budownictwa, rolnictwa, leśnictwa i turystyki, aktywizację rynku na rzecz ochrony środowiska, zarządzanie środowiskiem, udział społeczeństwa w działaniach na rzecz ochrony środowisk, rozwój badań i postęp techniczny oraz ponoszenie odpowiedzialności za szkody w środowisku. Dokument ten dostrzega ważną rolę w ekologizacji planowania przestrzennego i użytkowania terenu oraz w edukacji ekologicznej i dostępie do informacji.

Krajowa strategia ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej wraz z programem działań

Strategia opracowana została w ramach zobowiązań związanych z ratyfikacją przez Polskę Konwencji o różnorodności biologicznej. Dokument ten mówi o zachowaniu całej rodzimej przyrody, bez względu na jej formę użytkowania oraz stopień jej przekształcenia lub zniszczenia.

Działania operacyjne zawarte w Strategii obejmują m.in.:

- kompleksową ochronę i umiarkowane użytkowanie ekosystemów wodno-błotnych oraz ekosystemów wodno-błotnych w lasach,
- ochronę obszarów wrażliwych (w tym obszarów górskich) na zmiany sposobu gospodarowania, w szczególności w zakresie gospodarki leśnej,
- zapewnienie wystarczających zasobów wodnych dla ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej,
- skuteczną ochronę różnorodności biologicznej rzek i odtworzenie ich ciągłości ekologicznej,
- wdrożenie sprzyjających przyrodzie metod ochrony przeciwpowodziowej,
- zwiększenie powierzchni zadrzewień i zakrzaceń na terenach użytkowanych rolniczo,

- efektywniejszą współpracę nauki z praktyką (administracją, przemysłem, organizacjami społecznymi itp.) w celu pełniejszego i szybszego wykorzystywania wyników prac, w tym szczególnie w procesach decyzyjnych.

Koncepcja polityki przestrzennego zagospodarowania kraju

Dokument ten wskazuje strategiczne cele rozwoju i przestrzennego zagospodarowania kraju. Założenia polityki proekologicznej wg „Koncepcji...” opierają się między innymi na uwzględnieniu uwarunkowań przyrodniczych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz w programach przedsięwzięć publicznych o zasięgu ponadlokalnym, jak również stopniowym rozszerzaniu i utrwalaniu dobrej kondycji ekologicznej obszarów objętych ochroną prawną ze względu na walory przyrodnicze. „Koncepcja...” określa strategiczne cele rozwoju i przestrzennego zagospodarowania kraju. Podstawowym wkładem polityki przestrzennej powinno być kształtowanie struktur przestrzennych tworzących warunki korzystne dla poprawy warunków życia ludności, aktywnej ochrony walorów środowiska przyrodniczego i kulturowego, wzrostu gospodarczego, integracji europejskiej i bezpieczeństwa kraju.

Strategia rozwoju obszarów wiejskich i rolnictwa na lata 2007 – 2013 (z elementami prognozy do roku 2020)

Strategia odnosi się do najważniejszych zagadnień związanych z programowaniem kierunków rozwoju obszarów wiejskich w Polsce w średniej perspektywie czasowej. Jednym z celów Strategii jest wspieranie zrównoważonego rozwoju obszarów wiejskich. Zgodnie z koncepcją europejskiego modelu rolnictwa, rolnictwo – poza podstawową funkcją, jaką jest produkcja artykułów rolnych – pełni ważne role w zakresie ochrony środowiska i krajobrazu, zachowania żyzności gleb oraz bogactwa siedlisk i bioróżnorodności. Koncepcja rolnictwa wielofunkcyjnego wskazuje na możliwość łączenia tych funkcji poprzez kształtowanie produkcji rolnej w zgodzie z wymogami środowiska i zachowania krajobrazu. Jedynym z przyjętych w Strategii priorytetów jest zachowanie walorów przyrodniczo-krajobrazowych obszarów wiejskich. Ekstensywne metody produkcji, stosowane przez większość gospodarstw indywidualnych w Polsce, warunkują zachowanie wielu gatunków roślin i zwierząt oraz specyficznych siedlisk, które stały się rzadkie lub przestały istnieć w krajach o intensywnym rolnictwie. Działania służące realizacji tych celów i priorytetów polegać mają m.in. na wsparciu rolnictwa ekologicznego.

Do zadań podstawowych, wspierających różnorodność biologiczną na obszarach rolniczych, należeć będzie przede wszystkim:

- zachowanie różnorodności siedlisk (szczególnie siedlisk gatunków rzadkich i ginących),
- utrzymanie ekstensywnego użytkowania możliwie dużej powierzchni łąk i pastwisk,
- denaturalizacja ekosystemów podmokłych, wprowadzenie wielogatunkowych zadrzewień i zakrzewień w krajobrazie rolniczym, zwiększanie powierzchni leśnej, rozwój rolnictwa ekologicznego i in.

Krajowy Plan Gospodarki Odpadami

Określa zakres działania niezbędny do zaplanowania zintegrowanej gospodarki odpadami w kraju, w sposób zapewniający ochronę środowiska z uwzględnieniem obecnych i przyszłych możliwości technicznych, organizacyjnych.

Krajowy Program Oczyszczania Ścieków Komunalnych

Krajowy Program Oczyszczania Ścieków Komunalnych jest programem inwestycji rozbudowy systemów oczyszczalni ścieków w sektorze komunalnym do 2015 roku. Program pozwoli na wyeliminowanie nieoczyszczonych ścieków (pochodzących ze źródeł miejskich i aglomeracji) z wód powierzchniowych. Dokument dotyczy także poprawy jakości wód powierzchniowych, będących potencjalnym źródłem poboru ujęć komunalnych. Zamierzeniem Programu jest również pobudzenie inicjatyw lokalnych (nowe miejsca pracy) oraz pełne dostosowanie do wymogów Unii Europejskiej w zakresie wyposażenia w system oczyszczalni ścieków i kanalizacji.

Dokumenty wojewódzkie i powiatowe

Program zrównoważonego rozwoju i ochrony środowiska Województwa Pomorskiego na lata 2007 – 10 z uwzględnieniem perspektywy 2011-14

Program nie formułuje celu generalnego, przyjmując, że Misja Województwa Pomorskiego, zawarta w Strategii Rozwoju Województwa dostatecznie mocno podkreśla pierwszorzędną potrzebę zachowania dobrego stanu środowiska, jako podstawowego warunku zrównoważonego i harmonijnego rozwoju.

Ostatecznie sformułowano 4 cele perspektywiczne, o charakterze stałych dążeń i perspektywie osiągnięcia poza rokiem 2014, które – spełniając rolę osi priorytetowych - wyznaczają jednocześnie grupy celów realizacyjnych:

- 1) dalsza poprawa jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego

- 2) wzmocnienie systemu zarządzania środowiskiem oraz podniesienie świadomości ekologicznej społeczeństwa -
- 3) ochrona dziedzictwa przyrodniczego i racjonalne wykorzystanie zasobów przyrody -
- 4) zrównoważone wykorzystanie materiałów, wody i energii

W ramach tych celów sprecyzowano cele średniookresowe ujmujące zagadnienia dotyczące:

- identyfikacji środowiskowych zagrożeń zdrowia, zahamowanie ich narastania oraz minimalizację powodowanych skutków;
- osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanów wód podziemnych i powierzchniowych;
- poprawę warunków zdrowotnych poprzez osiągnięcie i utrzymanie standardów jakości powietrza;
- budowę systemu gospodarki odpadami, który w pełni realizuje zasadę zapobiegania i minimalizacji ilości wytwarzanych odpadów, zapewnia wysoki stopień ich odzysku oraz bezpieczne dla środowiska unieszkodliwianie;
- ochronę mieszkańców województwa i ich mienia przed zagrożeniami naturalnymi i skutkami katastrof naturalnych;
- zmniejszanie ryzyka wystąpienia poważnej awarii z udziałem substancji niebezpiecznych, a w przypadku jej wystąpienia eliminacja i ograniczenie jej skutków dla mieszkańców i środowiska;
- ochrona mieszkańców województwa przed hałasem zagrażającym zdrowiu lub jakości życia;
- ochrona mieszkańców województwa przed szkodliwym oddziaływaniem pól elektromagnetycznych;
- wykształcenie u mieszkańców województwa pomorskiego postaw i nawyków proekologicznych oraz poczucia odpowiedzialności za stan środowiska;
- rozwój świadomego uczestnictwa społecznego w podejmowaniu decyzji związanych z wykorzystaniem zasobów środowiska;
- stworzenie skutecznego systemu prawnych, ekonomicznych i finansowych instrumentów polityki ekologicznej zapewniających efektywne realizowanie jej celów;
- aktywizacja rynku do działań na rzecz środowiska;
- ochrona różnorodności biologicznej i krajobrazowej, powstrzymanie procesu jej utraty oraz poprawa spójności systemu obszarów chronionych ze szczególnym uwzględnieniem obszarów Natura 2000;
- racjonalizacja wykorzystania zasobów wód podziemnych, ochrona głównych zbiorników wód podziemnych stanowiących ważne źródło zaopatrzenia ludności w wodę;

- zwiększanie powierzchni i zasobów leśnych regionu oraz wzrost ich różnorodności biologicznej;
- zachowanie wysokich walorów ekologicznych obszarów rolniczych;
- zrównoważone użytkowanie zasobów kopalin, zminimalizowanie niekorzystnych skutków ich eksploatacji oraz eliminacja nielegalnego wydobycia;
- wzrost efektywności wykorzystania surowców, ze szczególnym uwzględnieniem zasobów wodnych i surowców energetycznych wykorzystywanych w gospodarce;
- promocja i wspieranie wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych;
- zapobieganie i ograniczanie powstawania odpadów u źródła, a także zmniejszenie ich negatywnego oddziaływania na środowisko;
- wdrażanie zrównoważonego zarządzania zasobami wodnymi w regionach wodnych, ograniczającego prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi i ochronę przed skutkami suszy.

Strategia Rozwoju Województwa Pomorskiego do 2020 roku

Strategia rozwoju województwa jest dokumentem określającym cele i priorytety polityki rozwoju prowadzonej na terenie regionu, skupiając się głównie na rozwoju gospodarczym i infrastrukturalnym. Jest to podstawowy akt planistyczny będący punktem odniesienia dla dokumentów operacyjnych na poziomie wojewódzkim. Ma on stanowić narzędzie do poprawy warunków życia mieszkańców.

Cele długoterminowe do 2020 roku, ważne z punktu widzenia przedmiotowego dokumentu:

- dostępność transportowa: zapewnienie sprawnych powiązań transportowych z centrami gospodarczymi Polski i Europy, integracja systemu transportu zbiorowego dla zwiększenia spójności wewnętrznej województwa i mobilności mieszkańców (także w wymiarze miejskim), w tym poprawa dostępności drogowej i kolejowej obszarów o najniższej dostępności w regionie;
- obszary o nie w pełni uruchomionych potencjałach: wzrost bazy dochodowej obszarów w zasięgu oddziaływania korytarzy i węzłów transportowych (m.in. porty morskie, lotnicze, terminale intermodalne), obszarów o unikatowej ofercie turystycznej, a także położonych poza Obszarem Metropolitalnym Trójmiasta;
- dostęp do usług publicznych: ograniczanie dysproporcji wewnątrz regionu i zapewnienie dostępu do dobrej jakości usług publicznych (m.in. edukacji, ochrony zdrowia, szerokopasmowego internetu, kultury oraz administracji), w tym do infrastruktury;
- bezpieczeństwo energetyczne i ekotechnologie: wykorzystanie potencjału posiadanych zasobów dla poprawy bezpieczeństwa dostaw energii i lepszego zarządzania popytem na energię

(*inteligentne sieci*), a także redukcja środowiskowych oddziaływań energetyki i przekształcenie regionu w krajowego lidera produkcji zielonej energii i technologii ekoefektywnych;

- zarządzanie przestrzenią: lepsze zarządzanie przestrzenią dla zmniejszenia presji na środowisko, poprawy bezpieczeństwa powodziowego, a także optymalnego wykorzystania potencjałów terytorialnych (przyrodniczego, krajobrazowego, kulturowego i gospodarczego) dla zapewnienia wysokiej jakości życia

Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Pomorskiego

Głównym zadaniem planu jest określenie celów oraz zasad i kierunków polityki przestrzennej województwa, które stanowiłyby rozwinięcie długofalowej polityki regionalnej. Za generalny cel polityki przestrzennej w planie zagospodarowania przestrzennego województwa przyjęto: kształtowanie harmonijnej struktury funkcjonalno-przestrzennej województwa.

W omawianym dokumencie przedstawiono trzy priorytety rozwoju, które określają wizję województwa jako regionu dostępnego, spójnego wewnątrznie i konkurencyjnego i są to: konkurencyjność, spójność, dostępność. W ramach tych priorytetów sprecyzowano cele strategiczne. Poniżej zestawiono cele strategiczne ważne z punktu widzenia projektowanego dokumentu:

- lepsze warunki dla przedsiębiorczości i innowacji,
- rozwój gospodarki wykorzystującej specyficzne zasoby regionalne,
- kształtowanie procesów społecznych i przestrzennych dla poprawy jakości życia,
- wzmocnienie subregionalnych ośrodków rozwojowych,
- efektywny i bezpieczny system transportowy,
- poprawa funkcjonowania systemów infrastruktury technicznej i teleinformatycznej,
- lepszy dostęp do infrastruktury społecznej, zwłaszcza na obszarach strukturalnie słabych,
- zachowanie i poprawa stanu środowiska przyrodniczego.

Program Ochrony Środowiska Powiatu dla Powiatu Lęborskiego na lata 2012 – 2015 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2016 – 2019

Nadrzędnym celem programu ochrony środowiska jest długotrwały, zrównoważony rozwój Powiatu Lęborskiego, w którym kwestie ochrony środowiska są rozważane na równi z kwestiami rozwoju społecznego i gospodarczego.

Przyjęto następujące cele systemowe ważne z punktu widzenia przedmiotowego dokumentu:

Ochrona przyrody i krajobrazu, która realizowana jest poprzez:

a) utrzymanie i rozwój walorów przyrodniczych powiatu:

- współpracę z instytucjami zarządzającymi obszarami Natura 2000, Słowińskim Parkiem Narodowym oraz Obszarem Chronionego Krajobrazu położonymi na terenie powiatu, w zakresie utrzymania walorów tych obszarów;
- aktualizację inwentaryzacji zasobów przyrody;
- tworzenie nowych obszarów i obiektów prawnie chronionych;
- zachowanie i ochrona najwartościowszych, nieprzekształconych zespołów i fragmentów krajobrazów;
- zachowanie różnorodności biologicznej;

b) ochronę i zrównoważone użytkowanie lasów, zadrzewień i terenów zieleni urządzonej:

- Zalesianie terenów o niskich klasach bonitacyjnych i gruntów nieprzydatnych rolniczo;
- Lokalizacja zadrzewień i zakrzewień wzdłuż istniejących i projektowanych dróg;
- Zakładanie nowych zadrzewień z wykorzystaniem rodzimych gatunków drzew i krzewów;
- Objęcie ochroną powierzchni lasów, gdzie ekosystemy zachowały się w stanie mało zmienionym;
- Powiększanie powierzchni terenów zieleni urządzonej;
- Współpraca z nadleśnictwami w zakresie tworzenia nowych i zarządzania istniejącymi szlakami turystycznymi;
- Prowadzenie zrównoważonej gospodarki leśnej;
- Zachowanie różnorodności biologicznej środowiska leśnego;
- Ograniczenie antropopresji na lasy.

Ochrona wód powierzchniowych i podziemnych. Zapewnienie mieszkańcom powiatu odpowiedniej jakości wody pitnej, realizowane poprzez:

a) ochronę wód i racjonalna gospodarka zasobami wodnymi:

- Ograniczanie negatywnego wpływu zanieczyszczeń obszarowych i ścieków komunalnych oraz deszczowych na wody powierzchniowe i podziemne – poprzez odpowiednie zapisy w pozwoleniach wodno-prawnych;
- Wspieranie działań mających na celu poprawę jakości wody przeznaczonej do spożycia;
- Rozbudowa i modernizacja stacji uzdatniania wody i sieci wodociągowych;
- Poprawa i utrzymanie dobrego stanu technicznego infrastruktury służącej do zaopatrywania w wodę pitną;
- Ochrona czynna i bierna ujęć wód podziemnych;
- Rozbudowa i modernizacja sieci kanalizacji sanitarnej na terenie powiatu;

- Wspieranie budowy kanalizacji deszczowej i separatorów;
  - Modernizacja i budowa oczyszczalni ścieków;
  - Wspieranie budowy przydomowych oczyszczalni ścieków w miejscach, w których jest to uzasadnione ekonomicznie i technicznie;
  - Osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu wód podziemnych i powierzchniowych, w tym wód przybrzeżnych;
- b) ochronę przeciwpowodziową i ochronę przed podtopieniami:
- Utrzymywanie w należytych stanie technicznym koryt cieków wodnych, rowów, obwałowań;
  - Uwzględnienie w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego obszarów zalewowych rzek i ograniczanie budownictwa na tych terenach.

Poprawa i utrzymanie wymaganej jakości powietrza atmosferycznego. Ograniczenie zużycia energii i wzrost wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych, realizowane poprzez:

- a) ograniczenie niskiej emisji:
- Zmiana systemów grzewczych z węglowych na bardziej przyjazne środowisku (gaz, olej opałowy, biomasa) w obiektach należących do powiatu;
  - Rozbudowa sieci gazowej na terenie powiatu;
  - Ograniczenie zużycia energii poprzez zwiększenie efektywności energetycznej oraz wykorzystanie energii ze źródeł odnawialnych;
  - Dalsza rozbudowa sieci gazowej na obszarze powiatu;
- b) ograniczenie uciążliwości systemu komunikacyjnego:
- Zwiększenie liczby ścieżek rowerowych oraz spacerowych, a także poprawa ich jakości;
  - Budowa i modernizacja dróg powiatowych, w tym obwodnic.
  - Remonty nawierzchni dróg powiatowych;
  - Rozwój transportu rowerowego.

Ochrona przed hałasem, realizowana poprzez:

Ograniczenie uciążliwości hałasu komunikacyjnego i przemysłowego

- Ustalanie i egzekwowanie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku;
- Budowa ekranów akustycznych wzdłuż dróg o największym natężeniu ruchu;
- Tworzenie obszarów ograniczonego użytkowania dla dróg o największym natężeniu hałasu;
- Uwzględnianie w opracowywanych planach zagospodarowania przestrzennego wymagań w zakresie ochrony przed hałasem;
- Poprawa standardów technicznych dróg.

Ochrona powierzchni ziemi i surowców mineralnych, realizowana poprzez:

a) zapobieganie degradacji gleb i powierzchni terenu:

- Prowadzenie okresowych badań jakości gleby i ziemi;
- Zabezpieczenie terenów narażonych na erozję poprzez wprowadzanie zadrzewień i zakrzewień;
- Kontrole w zakresie wykonywania rekultywacji terenów zdegradowanych;
- Zachowanie standardów jakości gleb;
- Ochrona gleb o wysokiej przydatności rolniczej przed przeznaczeniem na cele nierolnicze.

b) ochronę i racjonalne gospodarowanie zasobami surowców mineralnych:

- Nadzór i kontrola koncesji na wydobywanie kopalin;
- Rozpoznanie nielegalnego wydobycia kopalin
- Likwidacja nielegalnego wydobycia kopalin;
- Wprowadzanie w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego zapisów o zakazie wykorzystywania terenów złóż kopalin w inny sposób niż z przeznaczeniem na koncesje;
- Ochrona złóż kopalin z uwzględnieniem perspektywicznej eksploatacji.

Stworzenie systemu gospodarki odpadami zgodnego z zasadą zrównoważonego rozwoju, realizowanego poprzez:

a) ograniczanie wytwarzania i uciążliwości odpadów:

- Zwiększenie kontroli i egzekwowanie realizacji zapisów w wydawanych decyzjach w zakresie gospodarki odpadami;
- Koordynowanie działań związanych z gospodarką odpadami na terenie powiatu;
- Współpraca w zakresie eliminacji z terenu powiatu azbestu zgodnie z Programem usuwania azbestu i wyrobów zawierających azbest.

Strategia Rozwoju Powiatu Lęborskiego – aktualizacja na lata 2007 – 2013

W celu lepszego opracowania działań, które są priorytetowe dla powiatu lęborskiego, cały obszar życia społeczno gospodarczego podzielono umownie na pięć obszarów: gospodarka, społeczność, infrastruktura, przestrzeń i ekologia.

Poniżej zostały przedstawione poszczególne cele i działania w wyodrębnionych osiach priorytetowych ważnych z punktu widzenia projektowanego dokumentu:

Obszar gospodarczy:

Priorytet: Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw, realizowany poprzez przyjazne warunki inwestowania dla kapitału rodzimego i zagranicznego.

Priorytet: Rozwój i aktywizacja obszarów wiejskich, realizowany poprzez rozwój przemysłu agroturystycznego i uzdrowiskowego.

Priorytet: Rozwój regionu, realizowany poprzez rozwój turystyki i kultury.

Obszar infrastrukturalny:

Priorytet: Rozbudowa i modernizacja infrastruktury technicznej w celu zwiększenia konkurencyjności powiatu i bezpieczeństwa jego mieszkańców, realizowany poprzez rozwój, poprawę stanu oraz utrzymanie dróg powiatowych.

Obszar przestrzenny:

Priorytet: Koordynacja działań na rzecz lepszego wykorzystania położenia regionu, realizowany poprzez sprzyjanie rozwojowi różnych form turystyki oraz aktywizację przemysłu rolno-spożywczego, ze szczególnym uwzględnieniem żywności ekologicznej oraz produktów regionalnych.

Obszar ekologiczny:

Priorytet: Dostosowanie do wymogów ochrony środowiska, realizowany poprzez utylizację i gospodarkę odpadami, propagowanie należytej ochrony wód, gleby i powietrza, współpracę w celu należytej gospodarki zasobami leśnymi.

Priorytet: Zachowanie i ochrona zasobów środowiska naturalnego, realizowany poprzez umożliwianie rozwoju odnawialnych źródeł energii, inwentaryzację i monitoring zasobów przyrody, ochronę i promocję zasobów przyrodniczych powiatu lęborskiego, w tym także walorów Słowińskiego Parku Narodowego.

Przedmiotowy miejscowy plan zagospodarowania jest zgodny z celami ochrony środowiska definiowanymi przez powyższe dokumenty. W szczególności w takich aspektach jak:

1. Zrównoważona urbanizacja województwa

Projektowany dokument pozwoli na niekontrolowany rozwój terenów zabudowanych. Ponadto przyczyni się do zaprzestania wydawania decyzji o warunkach zabudowy, a tym samym ograniczy nieskoordynowane rozpraszanie zabudowy. Ponadto analizowany miejscowy plan wprowadza ograniczenia dotyczące wskaźników intensywności zabudowy i w związku z tym zapobiega nadmiernej intensyfikacji zabudowy na terenach wiejskich.

2. Ochrona wód podziemnych i powierzchniowych

Projektowany dokument wprowadza zapisy dotyczące zaopatrzenia w wodę oraz odprowadzenia ścieków i kładzie duży nacisk na konieczność objęcia wszystkich mieszkańców systemem kanalizacji sanitarnej.

3. Ochrona przed powodzią

Według wstępnej oceny ryzyka powodziowego sporządzonej przez Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej na obszarze opracowania nie występują obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi, jak również obszary szczególnego zagrożenia powodzią.

4. Ochrona przyrody i bioróżnorodności

Zachowanie w projektowanym planie otulin biologicznych wzdłuż cieków wodnych, zachowanie wszystkich kompleksów leśnych oraz pozostawienie znacznej części obszaru w użytkowaniu rolniczym pozwoli na zachowanie wszystkich istniejących korytarzy ekologicznych oraz istniejących siedlisk. Miejscowy plan uwzględnia także wszystkie formy ochrony przyrody ustanowione na terenie gminy.

5. Ochrona powietrza atmosferycznego oraz ochrona przed hałasem

W zakresie ograniczenia emisji zanieczyszczeń komunikacyjnych projektowany miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, wskazuje konieczność modernizacji dróg wojewódzkich, która przyczyni się do ograniczenia dużej uciążliwości akustycznej i zapewnienia bezpieczeństwa ludzi.

W zakresie ochrony przed hałasem projektowany plan ustala dopuszczony poziom hałasu w środowisku zgodnie z przepisami odrębnymi.

5. ANALIZA ZMIAN SPOSOBU ZAGOSPODAROWANIA

Głównym powodem przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest uchwała Nr XX/167/2012 z dnia 30 października 2012 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu wsi Bukowina w gminie Cewice.

Obecne zagospodarowanie terenu zawiera się w dwunastu przeznaczeniach terenu, których udział w całkowitej powierzchni opracowania przedstawia Tab.11. Większość obszaru zajmuje rolna **R** (47,24%) oraz las **ZL** (43,77%). Wody powierzchniowe śródlądowe **WS** zajmują 5,36% ogólnej powierzchni obszaru opracowania. Pozostałe tereny mają niewielki udział w powierzchni miejscowości Bukowina. Spośród terenów zainwestowanych największą powierzchnię zajmuje zabudowa zagrodowa **RM** (1,67%), następnie Obiekty obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych, ogrodnich oraz gospodarstwach leśnych i rybackich **RU** (0,31%), Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna **MN** (0,23%), a najmniejszą powierzchnię zajmuje infrastruktura techniczna **IT** (0,01%). Tereny komunikacji stanowią w sumie 1,41% obszaru opracowania, z czego najwięcej zajmuje droga publiczna klasy zbiorczej **KD-Z** – 0,63%.

Tab. 12. Obecne zagospodarowanie terenu.

Źródło: opracowanie własne

Przeznaczenie terenu	Powierzchnia [ha]	Udział w całkowitej powierzchni obszaru opracowania [%]
Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna MN	2,59	0,23
Zabudowa zagrodowa RM	18,88	1,67
Obiekty obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych, ogrodnich oraz gospodarstwach leśnych i rybackich RU	3,61	0,31
Rola R	533,85	47,24
Las ZL	494,62	43,77
Wody powierzchniowe śródlądowe WS	60,54	5,36
Infrastruktura techniczna IT	0,09	0,01
Droga publiczna klasy głównej KD-G	2,99	0,26
Droga publiczna klasy zbiorczej KD-Z	7,14	0,63
Droga publiczna klasy lokalnej KD-L	3,53	0,31
Droga publiczna klasy dojazdowej KD-D	1,77	0,16

Droga wewnętrzna KD-W	0,43	0,05
Suma	1130,04	100

W projektowanym dokumencie zaproponowano natomiast trzynaście kategorii przeznaczenia terenu, których udział w całkowitej powierzchni opracowania przedstawia Tab.13.

Tab. 13. Projektowane zagospodarowania terenu.

Źródło: opracowanie własne

Przeznaczenie terenu	Powierzchnia [ha]	Udział w całkowitej powierzchni obszaru opracowania [%]
Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna MN	3,96	0,35
Zabudowa zagrodowa RM	9,77	0,86
Zabudowa usług turystyki UT	9,11	0,81
Obiekty obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych, ogrodniczych oraz gospodarstwach leśnych i rybackich RU	3,61	0,32
Rola R	533,13	47,18
Las ZL	493,86	43,68
Wody powierzchniowe śródlądowe WS	60,54	5,36
Infrastruktura techniczna IT	0,09	0,01
Droga publiczna klasy głównej KD-G	2,99	0,26
Droga publiczna klasy zbiorczej KD-Z	7,14	0,63
Droga publiczna klasy lokalnej KD-L	3,53	0,31
Droga publiczna klasy dojazdowej KD-D	1,78	0,16
Droga wewnętrzna KD-W	0,53	0,05
Ciąg pieszo – jezdny KD-PJ	0,26	0,02
Suma	1130,04	100

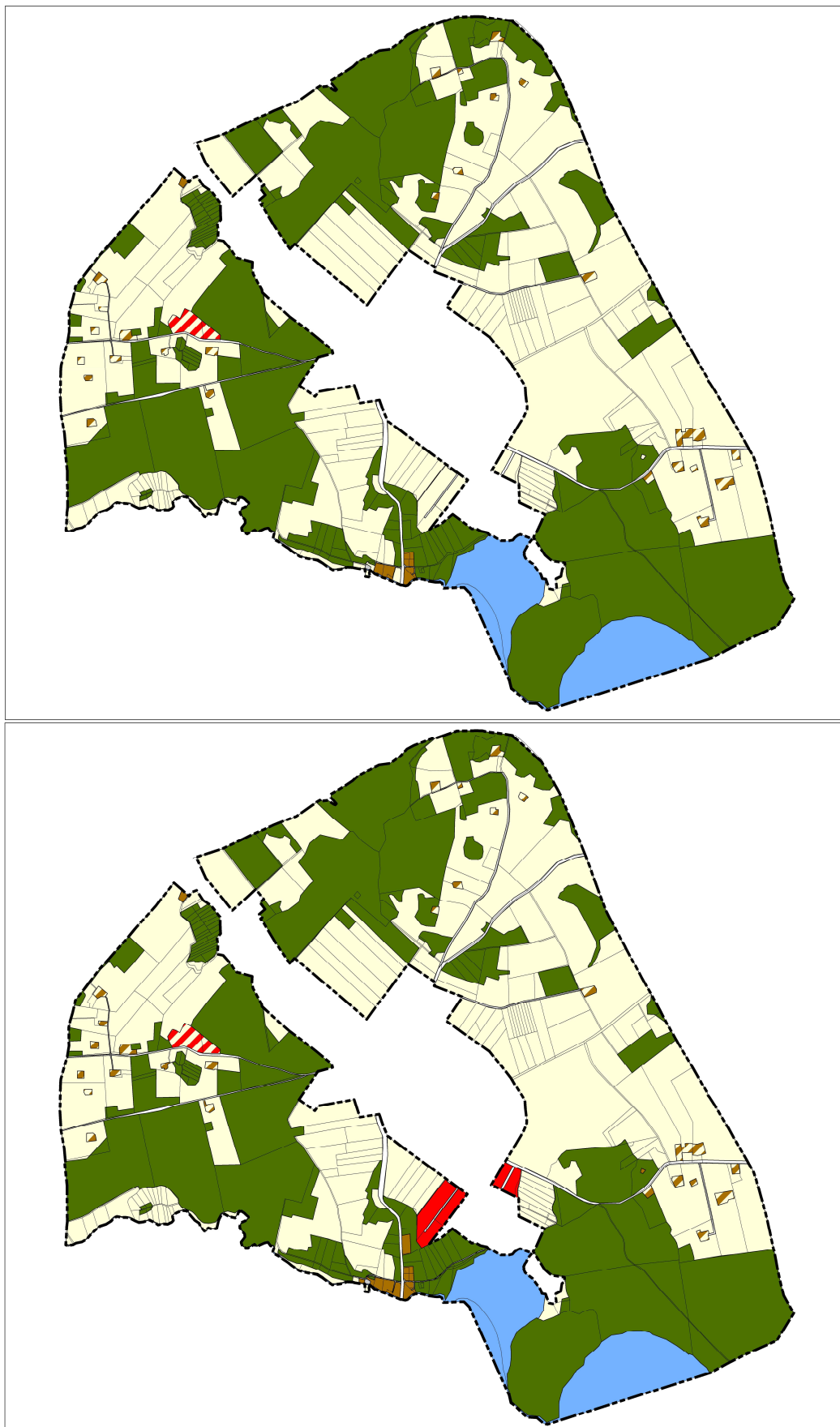
Zmiany w zagospodarowaniu przestrzennym miejscowości Bukowina są niewielkie, gdyż głównym celem sporządzenia opracowania było zatrzymanie niekontrolowanego rozprzestrzeniania i rozpraszania zabudowy. Ponownie 5,36% stanowić będą wody powierzchniowe śródlądowe **WS**, Obiekty obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych, ogrodniczych oraz gospodarstwach leśnych i rybackich **RU** – 0,32%, infrastruktura techniczna **IT** – 0,01%. Nieznacznie spadnie udział zabudowy zagrodowej **RM** – 0,86%, roli **R** – 47,18%, oraz lasu **ZL** – 43,68% w ogólnej powierzchni obszaru opracowania. Wzrośnie natomiast udział zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – 0,35% oraz terenów

komunikacji – w sumie 1,43%. Nowym przeznaczeniem terenu jest zabudowa usług turystyki **UT**, która stanowi 0,81% ogólnej powierzchni obszaru opracowania.

Szczegółowy obraz zmian w sposobu zagospodarowania przedstawia Ryc. 3. Grunty na obszarze opracowania zostały zewidencjonowane głównie jako grunty rolne, dla których nie jest wymagane uzyskanie zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze.

Zmiany w zagospodarowaniu obejmują zmiany funkcjonalne i przestrzenne w istniejącym zagospodarowaniu, które są zgodne z polityką przestrzenną gminy. Proponowane zmiany sposobu zagospodarowania przyczynią się do niewielkiego zmniejszenia powierzchni biologicznie czynnej w obrębie terenu rolnego, co nie wpłynie w znaczącym stopniu na środowisko przyrodnicze miejscowości. Należy również pamiętać, iż zmiany wprowadzone w miejscowym planie są spójne ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, a ze względu na lokalizację obszaru opracowania w terenie atrakcyjnym turystycznie należy zadbać o ożywienie gospodarcze miejscowości. Cel ten może zostać osiągnięty poprzez zainwestowanie terenu w taki sposób, aby miejscowość stała się atrakcyjną destynacją dla ruchu turystycznego.

Ryc. 3. Analiza zmian sposobu zagospodarowania

Źródło: Opracowanie własne

6. OCENA WPŁYWU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARÓW NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TYCH OBSZARÓW

1. Różnorodność biologiczna, flora i fauna

Ustalenia przedmiotowego planu zachowują tereny o największych walorach przyrodniczych. W użytkowaniu leśnym pozostały wszystkie grunty leśne oraz zalesione. W dokumencie utrzymano także wszystkie istniejące na terenie gminy formy przyrody, które zabezpieczają przed antropopresją najcenniejsze gatunki roślin i zwierząt występujące w niemal naturalnych siedliskach. Wzdłuż wszystkich cieków ustalenia planu zachowują biologiczne otuliny cieków wodnych oraz korytarze ekologiczne. Wprowadzenie dodatkowych terenów przeznaczonych pod osadnictwo czy aktywność gospodarczą spowoduje niestety uszczuplenie zasobów przyrodniczych i zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej, nie spowoduje jednak zniszczenia siedlisk i ostoi gatunków objętych ochroną gatunkową. Wszystkie zmiany przeznaczenia zostały przez autorów dokumentu pomyślane, jako kontynuacja lub uzupełnienie terenów już przeznaczonych pod zainwestowanie i są zgodne z założeniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Cewice. Prognozuje się, że planowany rozwój terenów zurbanizowanych i potencjalnie sieci infrastrukturalnych nie wpłynie w sposób znacząco negatywny na różnorodność florystyczną i faunistyczną na obszarze opracowania. Powiększenie terenów przeznaczonych pod zabudowę może spowodować pogłębienie synantropizacji siedlisk, jednak należy zauważyć, że zapisy planu przyczynią się do zahamowania rozpraszania zabudowy i niekontrolowanego rozwoju terenów zurbanizowanych.

2. Ludzie

Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego będą w niewielkim stopniu wpływały na ludzi. Na obszarze plano zakazano niemal wszystkich lokalizacji obiektów hodowlanych oraz obiektów usługowych i produkcyjnych o dużej uciążliwości, stwarzających zagrożenie dla środowiska i zdrowia ludzi, generujących intensywny ruch pojazdów dostawczych. Najbardziej uciążliwa będzie istniejąca droga wojewódzka, przebiegająca przez teren opracowania oraz istniejący teren obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych, ogrodniczych oraz gospodarstwach leśnych i rybackich.

3. Woda

Zespoły zabudowy są źródłem emisji ścieków bytowych, jednak dokument nakazuje wyposażenie zabudowy w systemy kanalizacji zbiorczej, a w szczególnie uzasadnionych przypadkach, w przydomowe oczyszczalnie ścieków. Zakaz lokalizacji przydomowych oczyszczalni ścieków dotyczy jedynie zabudowy w południowo-wschodniej części gminy, która należy do aglomeracji ściekowej. Można uznać, że poza sytuacjami awaryjnymi nie będzie występowało zagrożenie dla środowiska gruntowo wodnego ze strony ścieków bytowych. Na obszarze opracowania ustala się ochronę Głównego Zbiornika Wód Podziemnych 114, w granicach którego zlokalizowany jest przedmiotowy plan.

Pozostawienie znacznego obszaru w użytkowaniu rolniczym będzie wiązało się z dalszym zanieczyszczeniem wód nawozami sztucznymi oraz środkami ochrony roślin, które wraz z wodami opadowymi infiltrują do nisko zalegających poziomów wodonośnych, a w związku ze spływem powierzchniowym trafiają do Bukowiny powodując jej zanieczyszczenie i przyspieszoną eutrofizację. Zapisy planu wprowadzają jednak obowiązek utwardzenia i skanalizowania terenów, na których może dojść do zanieczyszczenia wód opadowych, co w znacznym stopniu ograniczy ich infiltrację do wód gruntowych i głębszych poziomów wodonośnych.

4. Powietrze

Rozwój funkcji osadniczej może spowodować zwiększenie ruchu samochodowego oraz niskiej emisji. Będzie miało miejsce dalsze zanieczyszczenie powietrza atmosferycznego przez transport samochodowy. Zanieczyszczenia będą rozprzestrzeniać się wokół tras komunikacyjnych, a do powietrza atmosferycznego będą przedostawać się: węglowodory, tlenki azotu, tlenek węgla, pyły, związki ołowiu, tlenki siarki. Na skutek spalania paliw stałych, głównie węgla kamiennego i koksu, w trakcie ogrzewania budynków mieszkalnych emitowane będą nadal: dwutlenek siarki, tlenki azotu, tlenek węgla, węglowodory oraz znaczne ilości pyłów. Nie ma wątpliwości, że stan środowiska na obszarze opracowania ulegnie pogorszeniu, ale nie powinno dochodzić do przekroczenia dopuszczalnych norm emisji.

5. Gleby i powierzchnia ziemi

Projektowany miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obejmuje obszar, na którym nie wytworzyły się gleby wysokich klas bonitacyjnych i z tego względu projektowane zmiany nie spowodują znaczących strat w środowisku glebowym. Głównymi czynnikami, które będą miały wpływ na powierzchnię ziemi są m.in. mechaniczne niszczenie pokrywy glebowej wskutek procesów urbanizacji i niewłaściwie prowadzonych prac w rolnictwie, chemiczne zanieczyszczenie gleb, a w tym zakwaszenie, zasolenie oraz zanieczyszczenie metalami

ciężkimi, które związane jest z emisją zanieczyszczeń do powietrza, stosowaniem nadmiernej ilości nawozów sztucznych i środków ochrony roślin.

6. Krajobraz

Zmiana sposobu użytkowania niektórych terenów w niewielkim stopniu może spowodować obniżenie walorów krajobrazowo-widokowych. Najistotniejszą zmianą w krajobrazie może okazać się realizacja zabudowy usług turystyki w południowej części gminy. Jednak lokalizacja tego przeznaczenia terenu została wskazana w studium, które jako dokument programowy określa kierunki rozwoju gminy zgodne z uwarunkowaniami i uwzględniając walory krajobrazowe i przyrodnicze. Ponadto ustalenia dla tego terenu zawierają parametry i wskaźniki zabudowy, które służą zachowaniu ładu przestrzennego.

7. Klimat i klimat akustyczny

Planowana zmiana przeznaczenia terenów będzie miała nieznaczny wpływ na modyfikację klimatu lokalnego, szczególnie w odniesieniu do emisji ciepła. Większość terenów przeznaczonych pod zabudowę są to tereny już zainwestowane i mają charakter zabudowy rozproszonej. Nowa zabudowa została tak zaprojektowana, że nie powinna ograniczać przewietrzania, ani wpływać na pogorszenie warunków areosanitarnych. Ponadto ustalenia dla wszystkich terenów przeznaczonych pod zabudowę zawierają parametry i wskaźniki zabudowy, które narzucają obowiązek zachowania terenu biologicznie czynnego na 30 – 60% działki. Wzrost hałasu komunikacyjnego związany będzie ze wzmożonym ruchem na trasach lokalnych oraz tranzytowych. Najistotniejszą pod względem uciążliwości będzie droga wojewódzka nr 214 Łeba – Warlubie. Na obszarze opracowania brak dużych zakładów przemysłowych, które mogą stanowić istotne źródło hałasu.

8. Zasoby naturalne

Projektowany miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie będzie wpływał negatywnie na zasoby naturalne. Na obszarze opracowania nie stwierdzono występowania zasobów materiałów skalnych, mineralnych czy energetycznych.

9. Zabytki

Projektowany miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie będzie wpływał negatywnie na zabytki. Na obszarze opracowania brak jest zabytków wpisanych do rejestru czy gminnej ewidencji zabytków. Na obszarze objętym planem miejscowym zlokalizowane są stanowiska archeologiczne, w miejscach wskazanych na rysunku planu miejscowego. Są to stanowiska archeologiczne objęte pełną ochroną archeologiczną W.I., stanowiska archeologiczne objęte ograniczoną ochroną archeologiczną W.II. oraz stanowiska archeologiczne objęte ograniczoną ochroną archeologiczną W.III. Dla pozostałych stanowisk archeologicznych w

zlokalizowanych w granicach planu w przypadku znalezienia zabytku należy przeprowadzić badania archeologiczne

10. Obszary Natura 2000

Projektowany miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie będzie wpływał negatywnie na żaden obszar Natura 2000. Najbliżej położone obszary, znajdują się w odległości ok. 1,2 km i 3 km od granic gminy i są to obszar specjalnej ochrony ptaków *PLB220008 Lasy Mirachowskie* oraz obszar specjalnej ochrony siedlisk *PLH220014 Kurze Grzędy*.

7. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE

Zapisy ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przygotowane zostały tak, by w możliwie maksymalnym stopniu ograniczyć negatywne oddziaływanie przyszłych aktywności na stan środowiska naturalnego i zdrowie mieszkańców. Szczegółowe lokalizacje nowych inwestycji muszą być ustalane z uwzględnieniem przepisów szczególnych, dotyczących m.in. ochrony środowiska, co stanowi dodatkowe zabezpieczenie przed potencjalną degradacją środowiska.

W celu otrzymania metodologicznej przejrzystości prognozy oddziaływania ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko przyrodnicze dokonano klasyfikacji poszczególnych terenów pod kątem potencjalnych zagrożeń stanu środowiska, mogących wystąpić w wyniku realizacji dokumentu. Określono również przewidywany zasięg oddziaływania, jego rodzaj oraz trwałość i odwracalność.

Wydzielono cztery grupy, w ramach powyższej klasyfikacji, które przedstawiono na załączonej mapie w skali 1:1000 oraz opisano w niniejszym tekście.

A	ZL - las
	WS - wody powierzchniowe śródlądowe
B	R - rola
C	MN - zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna
	UT - zabudowa usług turystyki
	RM - zabudowa zagrodowa
	KD-W - droga wewnętrzna
	KD-D – droga publiczna klasy dojazdowej
	KD-L – droga publiczna klasy lokalnej
	KD-Z– droga publiczna klasy zbiorczej
	KD-PJ – ciąg pieszo-jezdny

D	RU – obsługa produkcji w gospodarstwach rolnych
	IT - infrastruktura techniczna
	KD-G - droga publiczna klasy głównej

W ramach poszczególnych kategorii przewiduje się następujące oddziaływanie ustaleń projektu zmiany planu na środowisko przyrodnicze, krajobraz i zdrowie mieszkańców:

A – tereny, na których prognozowany wpływ ustaleń projektu zmiany planu będzie korzystny dla środowiska.

Do grupy tej zaliczono tereny, które wskazano pod las **ZL** oraz wody powierzchniowe śródlądowe **WS**. Ta grupa, stanowi ostoje walorów przyrodniczych na obszarze planu, jak również korytarze ekologiczne, stanowiące ciąg rosnącej dziko roślinności, który umożliwia migrację roślin, zwierząt i grzybów, tutaj zwierzęta mogą znaleźć schronienie. Ta grupa, to przeznaczenia, które pozwolą zachować kompleksy leśne, tereny otwarte, ekosystemy rzeczne wpływając tym samym na zwiększenie bioróżnorodności. Są to obszary, które zapobiegają izolacji populacji gatunków dziko żyjących w enklawach, w przestrzeni rolniczej i wypadaniu gatunków wrażliwych. Las i wody powierzchniowe wraz z korytarzami ekologicznymi, zapewniają korzystne oddziaływanie na tereny zurbanizowane i jednocześnie ograniczają skażenia środowiska oraz zachowują walory krajobrazowe i przyrodnicze. Ponadto tereny te wpływają korzystnie na mikroklimat, przyspieszają oczyszczanie powietrza atmosferycznego oraz zapewniają właściwe przewietrzanie terenów zabudowanych.

Oddziaływania na środowisko:

- zachowanie bioróżnorodności,
- korzystny wpływ na mikroklimat i warunki biometeorologiczne,
- zachowanie i poprawa estetyki,
- łagodzenie skutków negatywnych oddziaływań urbanizacji w postaci hałasu, emisji zanieczyszczeń do atmosfery, zmian bilansu wodnego,
- zachowanie powierzchni biologicznie czynnych,
- zachowanie cennych przyrodniczo obszarów.

Oddziaływanie ustaleń planu na środowisko i krajobraz można ocenić w następujący sposób:

- pod względem charakteru – jako bardzo korzystne,
- pod względem intensywności przekształceń – jako nieistotne,
- pod względem bezpośredniości oddziaływania – jako bezpośrednie i pośrednie,
- pod względem okresu trwania oddziaływania – jako długoterminowe,
- pod względem częstotliwości oddziaływania – jako stałe,
- pod względem zasięgu przestrzennego – lokalne i ponadlokalne
- pod względem trwałości oddziaływania – jako odwracalne.

B – tereny, na których prognozowany wpływ ustaleń projektu zmiany planu będzie neutralny lub w nieznacznym stopniu niekorzystny dla środowiska.

Do grupy tej zaliczono teren, który wskazano pod rolę **R**. Na terenach rolnych zachowana zostanie powierzchnia biologicznie czynna jednak stosowanie nawozów i środków ochrony roślin może spowodować pogorszenie stanu środowiska gruntowo-wodnego oraz spowodować wypadanie gatunków towarzyszących uprawom (zarówno roślin np. chwastów, jak i zwierząt). Ponadto okresowe pozbawienie pokrywy glebowej powoduje intensyfikację erozji i spływu powierzchniowego.

Oddziaływanie na środowisko:

- zachowanie powierzchni biologicznie czynnej,
- naruszenie naturalnego charakteru terenu,
- zanieczyszczenie środowiska gruntowo-wodnego poprzez stosowanie nawozów sztucznych i środków ochrony roślin,
- erozja wodna pokrywy glebowej.

Oddziaływanie ustaleń planu na środowisko i krajobraz można ocenić w następujący sposób:

- pod względem charakteru – jako w nieznacznym stopniu niekorzystne,
- pod względem intensywności przekształceń – jako nieznaczne,
- pod względem bezpośredniości oddziaływania – jako bezpośrednie,
- pod względem okresu trwania oddziaływania – jako średnioterminowe,
- pod względem częstotliwości oddziaływania – jako stałe i okresowe,
- pod względem zasięgu przestrzennego – jako lokalne,
- pod względem trwałości przekształceń – jako częściowo odwracalne.

C - tereny, na których prognozowany wpływ ustaleń projektu zmiany planu będzie generował uciążliwości, ale dla którego inne ustalenia projektu zmiany planu mają charakter kompensujący.

Do grupy tej zaliczono teren, który wskazano pod zabudowę mieszkaniową **MN**, zabudowę usług turystyki **UT**, zabudowę zagrodową **RM**, drogę wewnętrzną **KD-W**, ciąg pieszo – jezdny **KD-PJ**, drogę publiczną klasy dojazdowej **KD-D**, drogę publiczną klasy lokalnej **KD-L**, drogę publiczną klasy zbiorczej **KD-Z**. Wspomniane sposoby zagospodarowania przyczynią się do zmniejszenia powierzchni biologicznie czynnej, zwiększenia niskiej emisji, zwiększenia ilości produkowanych śmieci i ścieków. W ramach kompensacji negatywnych skutków warto zauważyć, że w ramach takiego przeznaczenia ustanowiona została minimalna powierzchnia terenu biologicznie czynnego oraz wprowadzone zostały przepisy dotyczące zaopatrzenia w media oraz odprowadzenia ścieków. Można zatem uznać, że poza sytuacjami awaryjnymi – nie będzie występowało zagrożenie dla środowiska gruntowo-wodnego. Ponadto do kategorii tej zaliczono także drogi, które nie są terenami, ale stanowią istotne przekształcenie środowiska oraz są miejscem emisji i depozycji znacznych zanieczyszczeń.

Oddziaływanie na środowisko:

- ograniczenie powierzchni biologicznie czynnej pod zabudową i terenami utwardzonymi;
- emisje z systemów grzewczych,
- emisje hałasu,
- emisja zanieczyszczeń gazowych i pyłowych z terenów komunikacyjnych,
- wzrost produkcji odpadów i ścieków,
- zanieczyszczenia środowiska gruntowo-wodnego.
- zakaz odprowadzania ścieków bezpośrednio do gruntu, cieków wodnych i rowów,
- podczyszczenia wód opadowych i roztopowych przed odprowadzeniem z terenów.

Oddziaływanie ustaleń planu na środowisko i krajobraz można ocenić w następujący sposób:

- pod względem charakteru – jako potencjalnie niekorzystne,
- pod względem intensywności przekształceń – jako zauważalne,
- pod względem bezpośredniości oddziaływania – jako bezpośrednie i skumulowane,

- pod względem okresu trwania oddziaływania – jako długoterminowe,
- pod względem częstotliwości oddziaływania – jako stałe i okresowe,
- pod względem zasięgu przestrzennego – jako miejscowe,
- pod względem trwałości przekształceń – jako częściowo odwracalne.

D - tereny, na których prognozowany wpływ ustaleń projektu zmiany planu będzie generował znaczne uciążliwości dla środowiska.

Do grupy tej zaliczono teren, który wskazano pod obsługę produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych, ogrodniczych oraz gospodarstwach leśnych i rybackich **RU**, infrastrukturę techniczną **IT**, istniejącą drogę publiczną klasy głównej **KD-G**. Są to tereny, w ramach których występuje niemal całkowite ograniczenie powierzchni biologicznie czynnej, znaczna emisja hałasu i pozostałych zanieczyszczeń, zwłaszcza atmosferycznych przez węglowodory, tlenki azotu, tlenek węgla, pyły, związki ołowiu, tlenki siarki oraz zanieczyszczenie wód opadowych substancjami ropopochodnymi. Ponadto tereny te stanowią bariery migracyjne w ciągach korytarzy ekologicznych. W ramach ograniczenia negatywnych skutków warto zauważyć, że wprowadzono zakaz lokalizacji niemal wszystkich przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko oraz wszystkich przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko.

Oddziaływania na środowisko:

- emisja zanieczyszczeń gazowych i pyłowych z terenów aktywności gospodarczej oraz obsługi komunikacyjnej tych terenów;
- zauważalna emisja hałasu,
- modyfikacja krajobrazu kulturowego i wprowadzenie barier ekologicznych,
- wysokie prawdopodobieństwo zanieczyszczenia wód gruntowych i gruntu.

Oddziaływanie ustaleń planu na środowisko i krajobraz można ocenić w następujący sposób:

- pod względem charakteru – jako niekorzystne,
- pod względem intensywności przekształceń – jako duże i zupełne,
- pod względem bezpośredniości oddziaływania – jako bezpośrednie i pośrednie,
- pod względem okresu trwania oddziaływania – jako długoterminowe,

- pod względem częstotliwości oddziaływania – jako stałe i okresowe,
- pod względem zasięgu przestrzennego – jako miejscowe i lokalne,
- pod względem trwałości oddziaływania – jako trudno odwracalne.

Mając na uwadze stan środowiska, położenie terenu i obecny sposób użytkowania terenów, oraz optymalny sposób zagospodarowania obszaru, zgodny z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi stwierdza się, że zmiany wprowadzone przez projektowany miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie spowodują znaczącego oddziaływania na poszczególne komponenty środowiska.

8. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

Nie prognozuje się transgranicznego oddziaływania na środowisko.

9. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZENIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU

Projektowany miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego zawiera wiele zapisów, które pozwolą ograniczyć ewentualny negatywny wpływ ustaleń planu na środowisko. Są to m.in.: zakaz odprowadzania zanieczyszczonych ścieków do wód powierzchniowych i gruntu. Zanieczyszczone wody opadowe muszą być podczyszczane a czyste mogą być retencjonowane i wykorzystywane np. do nawadniania terenów zieleni. Takie zapisy, zawarte w projektowanym dokumencie, zapobiegą i częściowo skompensują wpływ projektowanej zmiany na środowisko. Ograniczyć negatywny wpływ tej zmiany pozwolą także zapisy wprowadzające powierzchnię terenu biologicznie czynnego nie mniejszą niż 30% powierzchni działki.

Głównym zagrożeniem dla jakości środowiska jest niekontrolowany rozwój terenów zurbanizowanych bez odpowiedniej infrastruktury technicznej kosztem terenów biologicznie czynnych oraz degradacja układów komunikacji powodująca wzrost zagrożenia dla jakości środowiska gruntowo-wodnego, klimatu akustycznego i powietrza atmosferycznego. Problemem jest także emisja niska z indywidualnych palenisk domowych i lokalnych kotłowni, emisja z zakładów produkcyjnych, emisja komunikacyjna oraz rozwój jednostek urbanistycznych bez odpowiedniego zapewnienia infrastruktury kanalizacyjnej i zaopatrzenia w ciepło.

Konieczny jest harmonijny rozwój poszczególnych jednostek urbanistycznych oraz ograniczenie rozproszona zabudowy. Nowopowstająca zabudowa powinna być wyposażona w odpowiednią infrastrukturę techniczną, co zapobiegnie degradacji środowiska. Korzystanie z walorów środowiska przyrodniczego powinno zakładać zachowanie równowagi tak, aby zapobiegać negatywnej antropopresji. Działania inwestycyjne powinny w miarę możliwości uwzględniać zachowanie walorów przyrodniczych wraz z ich bioróżnorodnością.

W celu ograniczenia negatywnego oddziaływania realizacji planu na środowisko przedstawia się następujące wnioski i propozycje działań:

- realizacja zabudowy na obszarach wskazanych w planie miejscowym powinna być poprzedzona wyposażeniem terenów w infrastrukturę techniczną, a przede wszystkim skanalizowaniem terenów oraz zapewnieniem dojazdu;

- na styku terenów zainwestowanych a terenów potencjalnie cennych przyrodniczo konieczne jest wprowadzenie zabezpieczeń przed negatywnym oddziaływaniem na środowisko, stosując wszelkie dostępne techniki;
- przy trasach komunikacyjnych, na sąsiadujących terenach mieszkaniowych należy zapewnić odpowiednie standardy akustyczne zgodnie z przepisami odrębnymi, stosując wszelkie dostępne techniki; dotyczy to przede wszystkim rozwiązań technicznych (materiały budowlane, izolacyjne okna) czy przestrzennych (wprowadzenie zieleni izolacyjnej, odsunięcie linii zabudowy, wprowadzanie usług w rejonach o najwyższej uciążliwości akustycznej);
- zalesienie gruntów słabych klas oraz nieużytków oraz użytków zielonych powinno być poprzedzone przeprowadzeniem stosownej oceny oddziaływania, celem wyeliminowania możliwości zalesienia cennych siedlisk przyrodniczych.

Realizacja ustaleń przedmiotowego dokumentu nie wpłynie na cele i przedmiot ochrony obszarów natura 2000 oraz integralność tych obszarów. Najbliżej położone obszary, znajdują się w odległości ok. 1,2 km i 3 km od granic gminy i są to obszar specjalnej ochrony ptaków *PLB220008 Lasy Mirachowskie* oraz obszar specjalnej ochrony siedlisk *PLH220014 Kurze Grzędy*.

**10. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI
POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO MIEJSCOWEGO PLANU
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI ICH
PRZEPROWADZANIA**

Przedmiotowy projekt został sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami ochrony środowiska. Realizacja ustaleń zmiany miejscowego planu zagospodarowania wymaga kontroli i oceny jakości poszczególnych elementów środowiska, jednak do kontrolowania i egzekwowania przepisów ochrony środowiska wystarczająca będzie wiarygodna informacja o stanie środowiska, która jest zapewniona w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska i publikowana w corocznych raportach.

11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ PRZYJĘTYCH W MIEJSCOWYM PLANIE ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPISEM METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIE NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY

Ustalenia analizowanego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego są wynikiem kompromisu pomiędzy wymogami ochrony środowiska i życia człowieka, a koniecznością rozwoju urbanistycznego. Zaprezentowane rozwiązania są zgodne z ustawodawstwem odrębnym, dokumentami planistycznymi obowiązującymi na terenie gminy i wykorzystują instrumenty planistyczne służące do zrównoważonego rozwoju terenów zurbanizowanych. Ustalenia planu nie ingerują w tereny o wysokich walorach przyrodniczych i krajobrazowych oraz zawierają zapisy korzystne dla środowiska, dlatego Prognoza nie prezentuje rozwiązań alternatywnych do proponowanych w ustaleniach planu uznając, że zaproponowane ustalenia są najkorzystniejsze dla środowiska w kontekście istniejących uwarunkowań i kierunków rozwoju wsi Bukowina i całej gminy Cewice. Należy również zaznaczyć, że dopiero realizując poszczególne inwestycje będzie można wybrać warianty, które w najmniejszym stopniu będą negatywnie oddziaływać na środowisko, m.in.: pod względem zastosowanych technologii i rozwiązań konstrukcyjnych.

Rozwiązaniem alternatywnym jest oczywiście brak realizacji analizowanego dokumentu, jest to jednak całkowicie sprzeczne z zamierzeniami inwestycyjnymi i interesem ekonomicznym gminy oraz oczekiwaniami i potrzebami jej mieszkańców.

12. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Prognozę oddziaływania na środowisko ustaleń projektu planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu wsi Bukowina w gminie Cewice, sporządzono w związku z podjęciem przez Radę Gminy Cewice uchwały Nr XX/167/2012 z dnia 30 października 2012 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu wsi Bukowina w gminie Cewice.

Podstawę prawną opracowania dokumentu stanowi ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (*Dz. U. Nr 199, poz. 1227 ze zm.*), a także ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (*tj. Dz. U. z 2012 r. poz. 647 ze zm.*).

Obszar opracowania obejmuje fragment wsi Bukowina w gminie Cewice – gminy wiejskiej, która wchodzi w skład powiatu lęborskiego, w województwie pomorskim. Cewice graniczą od północy z miastem Lęborkiem, oraz gminą Nowa Wieś Lęborska, od zachodu z gminą Czarna Dąbrówka, oraz Potęgowo, od południa z gminą Sierakowice, oraz od wschodu z gminą Łęczyce i Linia.

Projekt obejmuje zmiany w istniejącym zagospodarowaniu, które są zgodne z polityką przestrzenną gminy oraz potrzebami jej mieszkańców. Przyrost terenów pod zainwestowanie, względem dokumentów już obowiązujących, ograniczono do minimum. Ustalenia przedmiotowego planu chronią walory krajobrazowe i zachowują najważniejsze elementy przyrodnicze – otuliny cieków wodnych, kompleksy leśne oraz korytarze ekologiczne. Na tym terenie, spośród formy ochrony przyrody utworzonych na mocy ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 o ochronie przyrody (*tj. Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220, ze zm.*), występuje Obszar Chronionego Krajobrazu „Fragment Pradoliny Łeby i wzgórza morenowe na południe od Lęborka”. Ustalenia planu chronią ten obszar na podstawie przepisów odrębnych.

Gmina Cewice położona jest na Obszarze Chronionego Krajobrazu „Fragment Pradoliny Łeby i wzgórza morenowe na południe od Lęborka”. Obszar ten zajmuje łącznie powierzchnię 16731 ha. Został on wyznaczony 08.12.1981 r. uchwałą Wojewódzkiej Rady Narodowej w Słupsku X/42/81 (*Dz. Urz. Woj. Słupskiego z 1981 r. Nr 9, poz. 23*).

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zakłada bardzo ograniczony rozwój terenów osadniczych (zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zagrodowej, usług turystyki). Planowany rozwój przestrzenny w sferze osadnictwa oraz terenów

komunikacyjnych i związanych z infrastrukturą techniczną, spowoduje ograniczenie dotychczasowej przestrzeni rolniczej, a częściowo także powierzchni biologicznie czynnej, ale warto zaznaczyć, że przedmiotowy dokument nakłada na właściciela stosowne ograniczenia dotyczące zarówno powierzchni biologicznie czynnej jak i zaopatrzenia w wodę, czy ujmowania ścieków.

W prognozie przede wszystkim:

- przeanalizowano i oceniono stan środowiska, w tym stan środowiska na obszarach objętych znaczącym oddziaływaniem;
- przeanalizowano zmiany stanu środowiska, które będą miały miejsce w przypadku braku realizacji projektowanego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanej zamiany;
- przeanalizowano i oceniono zgodność ustaleń projektu planu z celami ochrony środowiska ustanowionymi na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotnymi z punktu widzenia projektowanej zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu;
- dokonano analizy zmian sposobu zagospodarowania oraz przeprowadzono ocenę wpływu ustaleń planu na poszczególne komponenty środowiska, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralność tych obszarów;
- przeanalizowano i oceniono szczegółowo poszczególne ustalenia projektu planu wykazując rodzaje oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne;
- wskazano rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru natura 2000 oraz integralność tego obszaru;
- przedstawiono propozycje dotyczące metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz częstotliwości ich przeprowadzania;

- przeanalizowano i oceniono zabiegi łagodzące i kompensacje zastosowane w projekcie planu oraz zaproponowano nowe rozwiązania, które mają niwelować negatywne skutki realizacji ustaleń zmiany planu, wskazując jednocześnie pozytywny kierunek rozwiązań;
- przeanalizowano i wskazano brak konieczności wprowadzania rozwiązań alternatywnych do rozwiązań przyjętych w projekcie planu;
- wykazano brak oddziaływań transgranicznych.

W niniejszym dokumencie stwierdzono, że zapisy ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przygotowane zostały tak, by w możliwie maksymalnym stopniu ograniczyć negatywne oddziaływanie przyszłych aktywności na stan środowiska naturalnego i zdrowie mieszkańców.

W niniejszym dokumencie wykazano także, że realizacja ustaleń przedmiotowego dokumentu nie wpłynie na cele i przedmiot ochrony obszarów natura 2000 oraz integralność tych obszarów. W granicach opracowania nie znajduje się żaden obszar Natura 2000. Najbliżej położone obszary, znajdują się w odległości ok. 1,2 km i 3 km od granic gminy i są to obszar specjalnej ochrony ptaków *PLB220008 Lasy Mirachowskie* oraz obszar specjalnej ochrony siedlisk *PLH220014 Kurze Grzędy*.

Ustalenia analizowanego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego są wynikiem kompromisu pomiędzy wymogami ochrony środowiska i życia człowieka, a koniecznością rozwoju urbanistycznego i społecznego gminy. Zaprezentowane rozwiązania są zgodne z ustawodawstwem odrębnym, dokumentami planistycznymi obowiązującymi na terenie gminy i wykorzystują instrumenty planistyczne służące do zrównoważonego rozwoju terenów zurbanizowanych.

Przeprowadzona prognoza wpływu ustaleń projektowanego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko przyrodnicze wskazuje, że ustalenia przedmiotowego planu są zgodne z przepisami dotyczącymi ochrony środowiska. Mając na uwadze stan środowiska, położenie terenu i obecny sposób użytkowania terenów, oraz optymalny sposób zagospodarowania obszaru, zgodny z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi stwierdza się, że zmiany wprowadzone przez projektowany miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie spowodują znaczącego oddziaływania na poszczególne komponenty środowiska.

13. SPIS TABEL

Tab.1. Klasy bonitacyjne gleb na terenie gminy Cewice	11
Tab.2. Pobrane próbki na terenie gminy Cewice.	13
Tab.3. Zestawienie zasobności gleby na terenie gminy Cewice [%]	14
Tab.4. Charakterystyka złóż kopalin na terenie gminy Cewice.....	15
Tab.5. Ocena jakości rzeki Bukowina 2010 r. na podstawie wyników badań monitoringu operacyjnego.....	17
Tab.6. Ocena stanu wód powierzchniowych rzeki Bukowiny w punkcie pomiarowym Kozin w 2010 r.....	18
Tab.7. Ocena przydatności wód rzeki Bukowiny w punkcie pomiarowym Kozin do bytowania ryb w warunkach naturalnych w 2010 r.	19
Tab.8. Punkty poboru wód podziemnych na terenie wsi Bukowina.....	20
Tab.9. Wartości dopuszczalnych stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu, określone ze względu na ochronę zdrowia ludzi i roślin.	21
Tab.10. Roczna ocena jakości powietrza za 2011 r.	24
Tab.11. Skala subiektywnej uciążliwości hałasu komunikacyjnego.	26
Tab. 12. Obecne zagospodarowanie terenu.....	53
Tab. 13. Projektowane zagospodarowania terenu.	54

14. SPIS RYSUNKÓW

Ryc.1. Obszar opracowania.....	10
Ryc. 2. Rozmieszczenie niektórych form ochrony przyrody na terenie gminy Cewice.....	37
Ryc. 3. Analiza zmian sposobu zagospodarowania	56

15. MATERIAŁY ŹRÓDŁOWE

1. Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego miejscowości Bukowina, Gmina Cewice
2. Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego fragmentu gminy Cewice „Bukowina- Letnisko”,
3. Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania przestrzennego gminy Cewice,
4. Program Ochrony Środowiska dla Gminy Cewice na lata 2012-2015, z perspektywą do roku 2019,
5. Raport o stanie środowiska w województwie pomorskim w 2011 roku,
6. Raport o stanie środowiska w województwie pomorskim w 2012 roku,
7. Ocena jakości wód powierzchniowych i podziemnych w województwie opolskim w 2010 roku,
8. Kondracki J. „Geografia regionalna Polski”; Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2002 r.,
9. Malinowski J. „Budowa geologiczna Polski – Hydrogeologia”, Wydawnictwa Geologiczne, Warszawa 1991 r.,
10. Szafer W., Zarzycki K. „Szata roślinna Polski” Tom I i II , Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1977 r.,
11. Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego
12. Aktualizacja opracowania ekofizjograficznego do Planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego (praca pod redakcją Jarosława Czochańskiego i Joanny Lemańczyk)
13. Portal Informacja dla społeczeństwa o Zrównoważonym Rozwoju i Stanie Środowiska Województwa Pomorskiego, <http://infoeko.pomorskie.pl/Powiaty/Leborski>
14. Portal Centralnej Bazy Danych Geologicznych, <http://geoportal.pgi.gov.pl/cbdg/>,
15. Portal Państwowej Służby Hydrogeologicznej, <http://www.psh.gov.pl/>,
16. Serwis internetowy OSADY, <http://ekoinfonet.gios.gov.pl>,
17. Portal map akustycznych, www.pma.oos.pl.